

Broj 7 - Listopad 2016

Nogometaš

NK OSIJEK RAZBUDIO OSIJEK I HNL

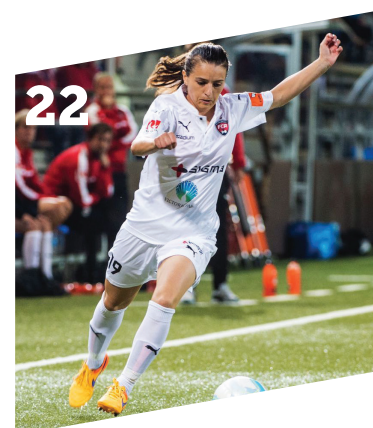
**ŽENAMA PRAVO
NOGOMETNOG
GLASA**

**VATRENI U ZONI
TURBULENCIJE
PREMA RUSIJI**

**U KOJEM PRAVCU
SE RAZVIJA HNL**

Nogometaš

- 3 Uvodnik
- 4 Uskrsnuće NK Osijek
- 6 Život nogometa u istočnoj Europi
- 8 Kamo ide HNL?
- 10 EURO jesen hrvatskih klubova
- 12 Reprezentativni start kvalifikacija za SP
- 14 HUNS, sport i obrazovanje
- 16 Novi predsjednik UEFA-e, Aleksandar Čeferin
- 18 Osnivanje nogometnog sindikata u BiH
- 20 Trenerska priča - Ivica Landeka
- 22 Ženski nogomet u Hrvatskoj
- 25 Uz početak Futsal sezone
- 26 In memoriam Željko Smolek

JESEN NOGOMETNIH AMPLITUDA

Pred Vama je novi, sedmi po redu, Nogometaš.

I u ovom broju našeg časopisa ponudili smo Vam različite teme iz aktualnosti nogometnog nam svijeta. Kako smo ušli u tzv. jesensku shemu funkcioniranja, osvrćemo se na onaj dio, natjecateljski, koji nas sve jako zanima. Hrvatska nogometna liga se zahuktala i u drugom turnusu ovosezonske Lige 10, nudi doista uzbudljivu jesen. Jedan od ključnih razloga takvih odnosa u HNL-u jest određeno redimenzioniranje Dinama. U kvalifikacijama su Modri izborili, pomalo neočekivano obzirom na oslabljivanje redova, ulaz u natjecanje po grupama Lige prvaka. Osim što su priskrbili sebi iznimno važna im financijska sredstva za nastavak razvijanja kluba na svim razinama, Dinamovci su novim uspješnim iskorakom prema Ligi prvaka, osigurali svim ostalima klubovima Lige 10 vrlo značajna sredstva iz UEFA-inih fondova nagrada i investicija u razvoj nogometa. Činjenica da će svaki član prve lige, osim Dinama naravno, dobiti gotovo 3,5 milijuna kuna je senzacionalan podatak. Posebice to vrijedi za onaj red klubova koji muku muče sa zatvaranjem godišnjih proračuna.

S druge strane, Dinamo je prodajom važnih igrača poput Pjace, Roga pa i Eduarda, dodatno zaradio ogroman novac, ali je bitno smanjen fond kvalitete igračkog kadra. Ogleda se to ne samo u očekivano neuspješnim igrama u grupi Lige prvaka, nego i ozbiljnim natjecateljskim problemima u HNL-u. Nakon više sezona Dinamo nije drugi svijet za konkurenciju, što je zorno ukazao ružan poraz u Rijeci (2:5) i prepuštanje liderske pozicije istoimenom klubu. No, nije samo pad Dinama i postojanost snage Rijeke zaslužno za zanimljive nove odnose na vrhu HNL-a. „Novo lice“ na vrhu je ono osječko i doista je obećavajuće za odnose u domaćoj ligi kako se pojavom privatnih vlasnika,

hrvatsko-mađarskog predznaka, NK Osijek prometnuo u aktera borbe za vrh. Za klub koji je prije par mjeseci teškom mukom, uz političke napore, preživljavao i raznim akrobacijama izbjegavao stečajeve, ovo je sada kao rajsko buđenje. Privatna ulaganja rezultirala su saniranjem dugova, likvidnošću poslovanja i redovnim isplatama igrača, trenera i inih zaposlenih. Razbudilo je to cijeli grad i slavonsko okruženje, NK Osijek je u Gradskom vrtu opet magnet za mase i nogometne kibice.

O tome Vam pišemo u glavnoj temi ovog broja, koju držimo kao još jedan prilog pozitivni hrvatskog nogometa. Nažalost, i dalje smo svi opterećeni kroničnim problemima HNL-a, kao što su neredovite isplate igračima i drugim akterima, a koje ni u tako dramatičnim situacijama nekih klubova, nisu bile povodom da se u procesu licenciranja poštuju pravila. O tome se govorilo i u sjedištu FIFPro-a, na posebnom skupu predstavnika sindikata iz zemalja jugoistočne Europe, a o čemu Vas također izvještavamo. Tematiziramo i posljedice odlaska sve mlađih igrača iz HNL-a.

Dužan prostor ovaj put, uz logične reprezentativne teme i solidan start u kvalifikacijama za SP 2018., dajemo i medijski manje zastupljenim temama iz ženskog nogometa i futsala. Dva dijela ovog sporta koji su u svijetu sve popularniji, a kod nas još uvijek žive proces stjecanja „prava glasa“. Osobito ženski nogomet. Predstavljamo i novog predsjednika UEFA-e Aleksandra Čeferina, kao i nove nam kolege iz sindikata nogometaša Bosne i Hercegovine. Slijed dobrih i manje dobrih tema i dilema, svakodnevica je nogometa, a i realnost ovog broja Nogometaša.

HUNS
HRVATSKA UDRUGA
NOGOMETNI SINDIKAT

Impressum

Godina 1 / broj 7
Listopad 2016

Nogometaš

Glasilo Hrvatske udruge
"Nogometni sindikat"

Izvršni urednik: Mario Jurić
Uredništvo: Sandro Šoronda
Vanjski suradnici: Robert Matteoni,
Mladen Bariša
Lektorica: Olivera Peroli Žodan
Marketing: Neki Daniels Media
Grafika i dizajn: Drei Design
Tisak: Znanje d.o.o.

NOGOMETAŠ IZLAZI SVAKA TRI MJESECA

NAKON DUŽEG VREMENA BORBE ZA DOSLOVNO PREŽIVLJAVANJE, DOLASKOM NOVIH VLASNIKA NK OSIJEK SE BRZO VINIO U VRHOVE HNL-A, TAMO GDJE MU JE PO TRADICIJI I MJESTO

OSIJEK MOŽE BITI KAO NAPOLI

Foto: NK Osijek

NK Osijek raskošno je proslavio uspješno okončan proces preoblikovanja. U Baranji se okupilo društvo nogometnih djelatnika iz HNS-a te nekoliko prvoligaških klubova. Nekadašnji sportski direktor osječkog kluba Zdravko Mamić (u vrijeme dok je Branimir Glavaš bio predsjednikom), nakon održane zdravice, susretljivo je zaključio:

- Kao najozbiljnijeg konkurenta Dinamu u bliskoj budućnosti ne vidim Rijeku već Osijek!

Dok su tamburaši "prašili" bećarac, a konobari žurno raznosili pladnjeve, riječi savjetnika u GNK Dinamo, tog su trenutka zvučale poprilično kurtoazno. No, samo dva mjeseca kasnije Mamićeve riječi dobile su "proročansku dimenziju". Usred Maksimira. Poslije 16 godina patnji i razočaranja, momčad Osijeka drugi je puta u HNL-u (od 40 utakmica), svladala na maksimirskom travnjaku Dinamovu momčad sa 1:0. Štoviše, nakon sraza Osiječana i

aktualnog prvaka prevladavao je dojam: Dinamo je dobro prošao, a sudac Zebec se osramotio! Varaždinski se arbitar nepotrebno dodvoravao domaćinu. Nedosuđeni kazneni udarac za gostujuću momčad samo je kulminacija Zebecovim loših procjena. Usput je i gostujućeg trenera odstranio s klupe.

- Nisam uvrijedio suca niti sam u svom rječniku koristio psovke. Pitao sam ga jedino – hoće li ujednačiti kriterij (četiri žuta kartona Osječanima, nijedan domaćoj momčadi)? Nakon toga me isključio – prisjeća se Zoran Zekić. Trener Osijeka uspio je i poslije utakmice sačuvati "hladnu glavu". Iako je Kohorta svoje ljubimce dočekala, po povratku iz Zagreba, kao da su te večeri uzeli titulu.

- Ovo je lijepa priča, ali sutra je novi dan – zaključio je trener Osijeka. Zlatko Kranjčar te je večeri (još) sjedio na Dinamovoj klupi. Daljnji tijek događanja će sugerirati kako mu je

poraz od Osijeka predstavljao početak kraja trenerskog mandata u Maksimiru (odstupio je dvije utakmice kasnije, odnosno nakon poraza od Lyona i Rijeke).

Neuspjeh protiv Osijeka, Cico nije doživio tragično. Uz osmijeh je konstatirao:

- Ovaj poraz neće poremetiti odnose u HNL-u!

Dakako, Kranjčar je mislio kako poraz od Osijeka neće narušiti Dinamovu višegodišnju dominaciju u HNL-u. No, Osijekova pobjeda u Maksimiru pokazala se ozbiljnom prijetnjom trajnom poremećaju odnosa unutar prvoligaške hijerarhije. Momčad Zorana Zekića nametnula se kao ozbiljan pretendent za treću poziciju. Mjesto druge pratilje u HNL-u do sada je ljubomorno čuvao Hajduk.

Uključujući Maksimirski "skalpi", Osijek je nanizao pet gostujućih pobjeda.

- Cijeli sam život vezan uz Gradski vrt, ali ne pamtim kad smo ostvarili pet

pobjeda uzastopno u gostima – kaže osječka legenda, 68-godišnji Ivica Grnja, čiji je sin Ronald pomoćnik Zekiću.

U Gradskom vrtu nastoje ostati u okvirima sreće i zadovoljstva postignutim rezultatima, no kojiput ih (kao poslije Maksimira) obuzme i euforija. Tada je predsjednik kluba Ivan Meštrović ustvrdio:

- Zoran Zekić naš je Alex Ferguson! Tijekom rujna NK Osijek predstavljao se kao najimpresivniji čimbenik. U cijeloj Slavoniji nogometni je klub imao najbolje poslovne rezultate.

U svega pola godine NK Osijek je stabilizirao poslovanje i iz situacije posvemašnjeg beznađa unaprijedio svoje perspektive. Tek je jedna neobična fotografija narušila idilu harmoničnih odnosa u Gradskom vrtu. Na Facebook profilu kluba pojavila se fotografija Zdravka Mamića i Ivana Meštrovića. Dinamov savjetnik držao je u ruci Osijekov dres s brojem 10 i ispisanom poledinom: Maminho!

Kohorta je reagirala brzo i gnjevno. Objavom: "Jednom degutantnom fotografijom bačena je ljaga na sve kvalitetno učinjeno do sada. Navijački glas je jasan i bit će u osudi odvratnog poteza za kojeg nema oprost!" Fotografija je uklonjena s Fb profila, a oglosio se i klub priopćenjem, odnosno izjavom predsjednika Meštrovića:

- Osijek će sa svima igrati ratnički, sa željom biti bolji, a prije i nakon utakmice njegovi će se članovi ponašati gospodski!

Srećom, Zekićeva je momčad nastavila pobjeđivati i nesporazum je bačen u zapećak.

Začeci nogometnog preporoda u Gradskom vrtu krenuli su sredinom veljače promjenom vlasničke strukture kluba. Novim vlasnicima postali su mađarski poduzetnik Lörinc Meszaros i njegov poslovni partner, Osječanin Ivan Meštrović. Otkupili su dionice u vlasništvu grada Osijeka (46,6%), odnosno Gradske banke (29%).

Novi su vlasnici već pri preuzimanju kluba istaknuli svoje ciljeve: kratkoročno – sanirati financijske dubioze (gotovo tri milijuna eura) i osnažiti klub u natjecateljskom smislu, a srednjoročno – obnoviti Gradski vrt i osvojiti naslov Prve HNL!

Nakon što su zatrpale rupe financijskih dugovanja, NK Osijek je poslije dugo vremena iskoristio prijelazni rok kako

bi investirao u pojačanja (prethodnih je godina uglavnom prodavao igračku supstancu ne bi li osigurao egzistencijalne uvjete). U kadrovsku obnovu Osijek je uložio 700 000 eura. Novi stručni ustroj s Alenom Petrovićem kao sportskim direktorom, prvim je potezima naznačio ambicioznu stratešku politiku kluba. U osječku svlačionicu najprije su vraćeni Josip Knežević i Aljoša Vojnović. Potom i Borna Barišić (Dinamo), Karlo Lulić (Sampdoria) i Domagoj Pušić (Lugano). Istovremeno, dovedeni su: makedonski reprezentativac Milovan Petrović, Muzafer Ejupi (Slaven Belupo), Gabrijel Boban (Zagreb) i Mateo Barać (Šibenik). Nogomet se vratio u Osijek. U Gradskom vrtu iznova su procvale ambicije. Na tribinama se razliježe slogan: Osijek navija za Osijek! Osjeća se pozitivna energija, veliki zanos na svim razinama. Danas i suparnici više ne dolaze u Osijek kao favoriti. Brane se i sanjaju o bodu. U upravi kluba raspravlja se o novim pojačanjima, kao i o projektu budućeg stadiona.

Spiritus movens osječčkog nogometnog booma svakako je Ivan Meštrović, najmlađi predsjednik u Prvoj HNL. S 37 godina Meštrović je ispisao zanimljiv CV. Jedan je od osnivača i suvlasnika City Expressa. No, 2007. izlazi iz tog posla i osniva u Dubaiju tvrtku City Mail, koja nudi poštansku uslugu na Bliskom istoku. Meštrović se bavi i konzaltingom pri refinanciranju tvrtki u poslovnim problemima. Savjetnik je uprave KHL Medveščak za poslovni razvoj i ulaganja. Živi na relaciji Dubai – Budimpešta – Osijek.

Lörinc Meszaros dugogodišnji je poslovni partner, ali i prijatelj Ivana Meštrovića. Meszaros ima i pedigree nogometnog dužnosnika. Djeluje kao čelnik Akademije Ferenc Puskas,

mađarskom prvoligašu sa sjedištem u Felcsutu. Radi se o mještascu nadomak Budimpešte, u kojemu je rođen mađarski premijer Viktor Orban, a načelnik je njegov prijatelj – Lörinc Meszaros! Poduzetnik i vlasnik građevinske tvrtke Meszaros ET Meszaros d.o.o. Bankovna jamstva pri kupnji dionica NK Osijek Meszarosu je dala OTP banka, kojoj je na čelu mađarski Židov Sandor Csanyi, predsjednik Nogometnog saveza i član Izvršnog odbora UEFA-e.

- Mogao sam lako naći partnera na Bliskom istoku, dovesti nekog Arapa, napraviti možda i veći show, uspoređivati nas s Manchester Cityjem. Ali, tražio sam dugoročnog partnera koji ima donekle sličan mentalitet i koji ovdje može biti fizički. Lörinc je moj veliki prijatelj, dokazani nogometni vizionar koji je u ne tako jednostavnim okolnostima uspio sagraditi najimpresivniju nogometnu akademiju u središnjoj Europi, a želi da to napravimo i u Osijeku. Važna je i njegova povezanost s građevinom jer zna sve infrastrukturne izazove – ustvrdio je Meštrović nakon preuzimanja osječčkog prvoligaša. Iako se s tribina Gradskog vrta čuje stih – "...inati se Slavonijo", menadžment osječčkog kluba ne misli ondje stvoriti "Athletic Bilbao". Meštrović uzore nalazi – u Italiji.

- Osijek doživljam kao Napulj i Napoli. Napulj je neusporedivo siromašniji od gradova na sjeveru Italije, ali od svog je nogometnog kluba napravio brand. Napoli je ponos Napulja. Ondje možete kupiti dresove Napolijevih zvijezda otprije 30-ak godina. Ali, ne samo Maradonin! Upravo to želimo napraviti u Osijeku: stvoriti pokret, koji će pokrenuti grad. Istovremeno, napraviti sinergiju između grada i nogometnog kluba!

Foto: NK Osijek

NUŽNOST POSTROŽIVANJA UVJETA ZA LICENCU

I U HNL-U IMA KLUBOVA KOJI SU DOBILI LICENCE, IAKO JE BJELODANO DA ZA TO NISU IMALI UVJETE ZBOG VELIKIH FINANCIJSKIH DUGOVANJA PREMA IGRAČIMA

Predstavnici nogometnih sindikata Istočne Europe okupili su se u sjedištu FIFPro-a prošlog 21. i 22. rujna s namjerom da apostrofiraju sve veću zabrinutost za položaj nogometnih klubova u njihovoj regiji. Dvadeset devet predstavnika iz 18 država članica prisustvovalo je dvodnevnom pravnom seminaru u nizozemskom Hoofddorpu, na privatnom i strateškom sastanku u organizaciji FIFPro-a. Cilj je bio pružanje pomoći sindikatima u razvoju novih načina rješavanja specifičnih problema koji opterećuje te članice.

Predstavnici sindikata su između ostalog raspravljali na koji način uspostaviti ponovnu ravnotežu u europskom klupskom nogometu s obzirom na to da lige sve više postaju neuravnotežene, kako u financijskom tako i u sportskom smislu. Prijedlozi su uključivali pravedniji model raspodjele prihoda, rigoroznije uvjete licenciranja klubova i opciju testiranja budućih direktora klubova, a s namjerom da se odabere sposobna i ispravna osoba na tu vrlo važnu poziciju.

Predstavnici Hrvatske udruge „Nogometni sindikat“ su primijetili kako su neki prvoligaški klubovi u Hrvatskoj dobili licenciju neovisno o postojanju nepodmirenih dugova prema igračima iz prethodne sezone. HUNS je javno izrazio svoju veliku zabrinutost o propustima u sustavu licenciranja i o tome upozorio Hrvatski nogometni savez. Među ostalim skrenuta je pažnja na specifičnu financijsku situaciju u kojoj se, primjerice, nalaze prvoligaši RNK Split i HNK Cibalia. Nogometni sindikat strahuje da ti klubovi neće biti u mogućnosti završiti sezonu uslijed financijskih problema koji im opterećuje poslovanje...

„Naš je posao informirati nogometni savez. Primili smo zaista mnogo pritužbi od igrača, trenera, roditelja i odvjetnika

zbog dugovanja dospjelih obveza prema igračima. - kaže glavni tajnik HUNS-a Mario Jurić i dodaje - Ukazali smo na propuste u procesu licenciranja i nadamo se da će nadležna komisija uvidjeti učinjene propuste. Ne želimo se prepirati i sukobljavati s HNS-om, samo želimo konstruktivan dijalog usmjeren na rješavanje problema.

Naš glavni cilj je poboljšati proces licenciranja.

U sklopu dvodневnih rasprava u Hoofddorpu istaknuto je kako je nužna kritičnija uloga UEFA-e u provođenju pravila i primjeni oštih sankcija, a prijedlog je da se uskrati pristup europskim natjecanjima onim klubovima u državama u kojima se ne poštuje Zakon o radu.

Nadalje, FIFPro već duže vremena zagovara potrebu za standardiziranim ugovorom o radu koji bi bio obavezan.

Trenutno to nije slučaj u zemljama poput Slovenije, Hrvatske, Češke i Rumunjske gdje igrači imaju status samostalne djelatnosti i kao rezultat toga imaju bitno manje sigurne uvjete rada u odnosu na druge zemlje i lige.

Većina rasprave, koja se odvijala se u FIFPro kući, u blizini Amsterdama, bila je usmjerena na rješavanje sustavnog problema igrača koji mjesecima ne primaju plaću. Delegati su dobili informacije da u nekim vodećim klubovima postoji sustav tzv. dviju razina, u kojem su slavni igrači zaposleni kako bi navijači kluba bili zadovoljni i dobivaju plaće navrijeme dok ostalim članovima momčadi kasne isplate plaća. Manje poznati igrači imaju u svojim ugovorima navedena tzv. produžna razdoblja unutar kojih su plaćeni s odgodom. Mario Jurić u tom kontekstu je istaknuo:

Prije nekoliko godina imali smo situaciju u kojoj je klub bankrotirao tijekom sezone, što je potom dovelo do bankrota igrača zbog njihovog statusa samostalnog djelatnika. Nadamo se da će nogometni savez uspjeti riješiti sustav licenciranja s namjerom da se izbjegnu slične situacije u budućnosti. To je neizbježan korak ukoliko želimo poboljšati kvalitetu profesionalnog nogometa.

U istraživanju koje je 2012. proveo FIFPro više od 41% igrača Istočne Europe je prijavilo da im kasne isplate plaća. Rezultati novih istraživanja bit će objavljeni krajem 2016. čime će se steći uvid u stvarno stanje problema s neisplatom plaća diljem svijeta. To je izvješće koje predstavlja dosad najveće istraživanje uvjeta zapošljavanja u profesionalnom nogometu i analizira odgovore dobivene od gotovo 15 000 igrača iz Europe, Afrike, Amerike i Azije.

HUNS

Nogometaš

DON'T

FIX IT

PROJEKT „NE NAMJEŠTANJU UTAKMICA“

Match-fixing ili namještanje utakmica predstavlja globalnu prijetnju integritetu nogometa, kako za igrače, tako i za suce, trenere, klupske službenike i ostale aktere koji se bave nogometom. Hrvatska udruga „Nogometni sindikat“ u suradnji sa FIFPro-om se obvezala zaštititi poštenu igru u nogometu i kroz kampanju promovirati najviše standarde nogometa u igranju, organizaciji i suđenju.

RECI NE NAMJEŠTANJU UTAKMICA

Cilj ovog projekta jest sačuvati integritet nogometa, povećati svjesnost o opasnostima namještanja utakmica, predstaviti pozitivne uzore igračima te ih educirati na koji način prepoznati, prijaviti i oduprijeti se bilo kojem pokušaju namještanja utakmice. Projekt „Ne namještanju utakmica“ namijenjen je edukaciji igrača mlađe kategorije u Prvoj HNL kroz stručna predavanja i radionice u organizaciji HUNS-a. Predavanjima će prisustvovati predsjednik Dario Šimić i glavni tajnik Mario Jurić, koji će promovirati prevenciju i pozitivne primjere „fair-play“ igre u nogometu.

TRI POSTULATA KAO KLJUČ USPJEHA U BORBI PROTIV NAMJEŠTANJA UTAKMICA JESU:

PREPOZNAJ

Cilj namještanja utakmica jest sportska ili financijska dobit koja se ostvaruje nezakonitim putem i utjecanjem na slijed utakmice ili na njezin konačan rezultat. Potencijalne mete osobama koje namještaju utakmice su igrači, suci i klupski službenici koji su u mogućnosti direktno utjecati na utakmicu. Namještanje utakmice može se organizirati direktnim pristupom ili indirektno, nudeći novac i druga materijalna dobra, a često mogu implicirati prijetnje i ucjene.

ODUPRI SE

Namještanje utakmica uništava esenciju sporta. Bez integriteta, nogometna igra gubi svoj kredibilitet i uvjerljivost, svoje navijače i sponzore. Sudjelovanjem u namještanju utakmica povećava se rizik od doživotne svjetske zabrane bavljenja nogometom, od kriminalističke istrage, kao i kazne zatvora. Zaštititi sebe i odupri se bilo kojem pokušaju namještanja utakmica.

PRIJAVI

Od iznimne važnosti je prijaviti svaku sumnju koruptivnih radnji kako bismo zajedno spriječili namještanje utakmica. Svaka prijava državnim institucijama štiti pojedinca, članove njegove obitelji i ine aktere u nogometu, a odvraća one osobe koje namještaju utakmice, od svakog budućeg pokušaja pristupanja. Važno je prijaviti onome kome vjeruješ, poput trenera, suigrača, nogometnog sindikata i policije, a ako se radi o prijetnjama, o tome treba odmah obavijestiti policiju.

U KOJEM PRAVCU IDE HNL?

SVE VEĆI JE ODMAK IZMEĐU DVA POLA,

ODNOSNO ONIH KLUBOVA KOJI SU FINACIJSKI STABILNI

TE S DRUGE STRANE GRUPE ONIH KOJI SE BORE

KAKO ZA OSTANAK U LIGI, TAKO I ZA OPSTANAK

DVA U MALOJ

U kojem pravcu se razvija HNL?

Često smo si to pitanje postavljali svaki put kad bismo u analizama netom završene sezone teoretizirali o promjenama sustava natjecanja. U proteklih 25 prvenstava Prve HNL, uključujući i tekuću 26. sezonu, nagledali smo se doista mnoštva promjena. Lutanja u tom pravcu bila su groteskna, gdje god i razumljiva obzirom na prve godine Lige u eri domovinskog rata. No, gledajući stvari iz današnjeg kuta jasno se raspoznaje kako je upravo to eksperimentiranje sustavima natjecanja ključni razlog zašto se HNL ni nakon četvrt stoljeća nije profilirao natjecanju kakvo je po mjeri i potrebama Hrvatske.

Impresivan je podatak da se u 25 sezona isprobalo, višestruko, varijante sa 18, 16, 14, 12 i naposljetku sada 10 klubova. Te varijante su imale opciju igranja dva, tri i sada četiri turnusa, a bilo je čak i eksperimenta s Prvom A i B ligom pa prenašanja bodova.

Posljednja inačica inaugurirana prije tri godine, Liga sa 10 prvoligaša, četverokružnog natjecanja, podosta je vremena zazivana kao najboljom varijantom za Hrvatsku. Njezin je

pobornik bio još početkom 2000-tih godina, pokojni predsjednik HNS-a Vlatko Marković. On, kao i većina promotora stvaranja manje i elitnije lige, bili su uvjerenja da je austrijski model idealan za veličinu naše zemlje, odnosno kakvoću našeg nogometa.

Jedan od često rabljenih argumenata bio je tzv. koncentracija kvalitete. Smatralo se da je za razvoj nogometa najbolje da se najkvalitetniji igrači razmjestite u 10 klubova i onda će svaka utakmica biti sudar kvalitetnih momčadi i posljedično liga vrlo zanimljiva za publiku.

Najavljivale su se masovnije

rečeno, dobra odluka tog trenutka već zbog činjenice da je trebalo doživjeti tu verziju natjecanja i spoznati njene plusove i minuse. Što nam je Liga 10, nakon tri izdanja i uz tekuće četvrto, donijela? Ili logičnije rečeno, što nam daje naslutiti četverokružni sustav s manjim brojem klubova?

Prvo što je primjetno, to je manjak publike na stadionima. Liga 10 samo je prve godine ponudila trend rasta posjećenosti, ali je ubrzo ušla u krivulju stalnog pada. Danas je prosječan broj gledatelja na pet utakmica jednog kola, raširenog

posjete stadionima, privlačenje novih i jakih sponzora te sve ono što je trebalo simbolizirati vrlo snažnu i elitnu nogometnu ligu. Svaki protuargument toj viziji dočekan je s podsmijehom i omalovažavanjem te je u konačnici izglasana Liga 10. Bila je to, najmanje

na tri, ponekad i četiri dana, smanjen na razine i najslabijih sezona masovnijih izdanja HNL-a. Time je, možemo zaključiti, izbijen argument kako je broj klubova ili količina tzv. derbija direktan faktor utjecaja na raspoloženje publike. Sponzora gotovo da i nema pa je ispalo da je najveći „nenadani novac“ stigao

SVIJETA LIGI

od Dinamovog dobrog europskog puta, odnosno od UEFA-e. Znači li to da sada ne valja Liga 10? Naravno da ne znači, ali svakako je uvjerljiv dojam kako ni ta ligaška inačica nije doprinijela rješenju temeljnih nedostataka HNL-a, a to su financijska stabilnost, stručna logika rada i institucionalna ravnopravnost. Na takve se temelje onda nadograđuju kvaliteta igre, pozitivna atmosfera okruženja, neizvjesnost natjecanja i toliko željeni masovniji povratak publike. Dakako, tako se mogu očekivati i novi kvalitetni igrači i nositelji reprezentativne momčadi.

HNL se danas pretvorio u sudar dva svijeta unutar skućene lige. S jedne strane su Rijeka, Dinamo, Osijek i Hajduk, koji su u ovoj četvrtoj sezoni Lige 10, već nakon prvog od 4 turnusa, odmakli ostatku lige s najmanje deset bodova! Što znači da je već u rujnu definirano koja će četiri kluba u iduća europska pretkola. Lokomotiva, Slaven Belupo, Istra 1961 i Inter su u borbi za petu poziciju, a na dnu se koprcaju dobrano bodovno zaostali za tom grupom sredine, Cibaliya i Split. Dva pola u ligi iz godine u godinu su sve dalja, što se tumači i logikom financijske moći. Prva četiri kluba imaju najveći proračun,

a njihov najslabiji (trenutno Osijek s 4-5 milijuna) je već bitno viša razina od najjačeg kluba drugog doma Lige (Istra s 3 milijuna). Novac se tako prometnuo u ključnog „igrača“ Lige 10, što nije vidljivo samo po sudbini vodećih klubova, koji se utrkuju za vrh, nego u očajnoj situaciji onih na dnu. Možda je Split najbolji primjer svih navedenih trendova HNL-a. Od 2010. godine i financijski značajnih investicija u kadar, RNK Split je posljednje dvije sezone u teškoj financijskoj krizi. Osuo im se igrački kadar i sada su među glavnim kandidatima za ispadanje, ako se nešto bitno ne promijeni u njihovom radu. Sudbina Cibaliye, koja je već imala „predstečajnu nagodbu“, lako se razabire iz manjka plaća njihovim igračima, trenerima i zaposlenicima, manjka jačanja kadra i posljedično lošim rezultatima. Dakle, od želje za neizvjesnošću ipak smo došli do točke da je u HNL-u u startu ili vrlo rano u sezoni puno toga izvjesno.

To osnažuje tezu kako HNS nije, ni nakon 26 godina, ponudio smislen, znanstveno utemeljen i našim potrebama logičan razvoj nogometa. Ni na kratku, a još manje dugoročnu stazu. Zato nam se događa stalnost smanjivanja ionako uske baze.

Velika četvorka lige, Dinamo, Hajduk, Rijeka i Osijek jedini imaju svih 26 nastupa u HNL-u. Zagreb je u posljednji tri godine, nakon 23 uzastopne prvoligaške sezone, dva puta pao u drugu ligu. Varaždin, koji je uz Cibaliyu među najstalnijim akterima HNL-a sa 21 nastupom, muči se sa preživljavanjem u trećem razredu. Šibenik i Zadar, koji imaju 18 godina staža u prvoj ligi, u ogromnim su statusnim problemima kako po pitanju financija tako i ranga. To su preveliki i tradicionalno vrlo značajni nogometni centri u Hrvatskoj da bi se trend pada gledao kao na stvar nogometnog natjecanja.

Ovaj jesenski osvrt na Ligu 10 nije stvar osporavanja njezinog formata. Ovo je samo jedna načelna analiza trendova HNL-a, koja već i u ovakvom obliku prilično jasno naznačuje da se hrvatski nogomet, čim prije to bolje, mora resetirati. Kako? U tome je upravo problem. Prvo treba jasno definirati što hoćemo od svog nogometa, potom se dogovoriti na koji način to ostvariti i potom zasukati rukave. Nakon četvrt stoljeća više je nego dojam kako se još uvijek nismo pomakli ni s prvog pitanja.

JESENSKI NASTUP U EUROPI OSIGURAO JE, OPET, SAMO DINAMO.
OD SVIH DRUGIH AKTERA RAZOČARALA JE, OPET, RIJEKA

MODRI PRISKRBILI SREDSTVA SEBI, ALI I SVIMA U HNL-U

Svanula je srijeda, 21. rujna 2016., u Maksimiru su sazvali konferenciju za novinare. Tematsku presicu. Svi mikrofoni bijahu usmjereni prema glavnom direktoru GNK Dinamo, Tomislavu Svetini. Neistomišljenici aktualne maksimirske vlasti zjurado konstatiraju: Dinamo je nekada bio svetinja, a danas je – Svetina.

Svekolikom nogometnom puku najistureniji operativac maksimirskog kluba imao je potrebu pojasniti što za hrvatski nogomet znači činjenica: Dinamo u Ligi prvaka!

- Ponukani medijskim napisima o teškoj financijskoj situaciji pojedinih klubova željeli smo istaknuti neke činjenice koje promiču našoj javnosti. Zbog sudjelovanja Dinama u prošlogodišnjoj Ligi prvaka, svaki će hrvatski prvoligaš inkasirati tri milijuna kuna. Budući da se budžet Lige prvaka povećao, Dinamo je HNL-u iduće godine osigurao još veća sredstva. Također, naš je klub značajno poboljšao koeficijent i približio mogućnost da hrvatski nogomet ima dva kluba u najprestižnijem nogometnom natjecanju. Iako se ponegdje u medijima provlači i teza kako nama Liga prvaka uopće nije potrebna – ustvrdio je Svetina.

Dakle, nastupajući u Ligi prvaka (sezona 2015./2016.) Dinamo je HNL-u priskrbio 3.526.823 eura. Devet hrvatskih prvoligaša (Dinamo je izuzet iz raspodjele) podijelit

će UEFA-in "honorar".

Spomenuti je novac međutim "obilježen", tj. strogo je namjenski određen.

- Novac koji će dobiti hrvatski klubovi predviđen je za unaprjeđenje nogometnih škola. UEFA zahtjeva da se novac ulaže u mlade i razvoj nogometa. Uložena sredstva kontrolirat će HNS kroz postupak licenciranja klubova. Postoje kriteriji vezani uz nogometne škole i razvoj igrača. Istup Tomislava Svetine imao je za cilj istaknuti važnost Dinamovog uspjeha. Maksimirski je klub značajno osnažio vlastiti, ali i koeficijent HNS-a u UEFA-inom klupskom nogometu. A osim što je iskamčio gotovo tri četvrtine vlastitog budžeta, Dinamo je natjerao barem blagajnike u HNL-u da navijaju za njegov proboj u Ligu prvaka.

Ulaznica za elitno društvo, osim prestiža, ima i svoj financijski ekvivalent. Pobjedom (nakon produžetaka) u Salzburgu, Dinamo je sveukupno osvojio i 14,7 milijuna eura! To je novac iskamčen plasmanom. Tu nije uračunat prihod od televizijskih prava niti honoriranje eventualnog uspjeha u H skupini Lige prvaka.

Prošle sezone Dinamo je senzacionalno pobijedio u Zagrebu londonski Arsenal sa 2:1. Mogu li "modri" to ponoviti i iznenaditi nekoga od ovosezonskih suparnika? Uspoređujući budžete Juventusa (324 milijuna eura), Lyona (235) i Seville (170) s Dinamovim (22), misija hrvatskog prvaka čini se teško ostvarivom. Takav dojam osnažuju i rezultati prvih utakmica:

francuski doprvak Lyon lako se doma obračunao sa Zagrepčanima (3:0), a isto je učinio i Juventus u Maksimiru (0:4). Ipak, spomenimo: pobjeda u Ligi prvaka vrijedi 1,5 milijuna eura, bod – 500.000. Maksimirska politika, razvojna ili egzistencijalna, kako god, najizravnije se očitovala upravo u ovom prijelaznom roku. Menadžment Dinama prodao je najvrijednije eksponate (Pjaca, Rog, Eduardo), a pojavljivanje u Ligi prvaka doživio je kao prigodu za plasman "novih proizvoda" (Pavičić, Benković, Čorić i Fiočić). Odnosno, ambicije Dinama u Ligi prvaka praktički se svode na slogan: "važno je sudjelovati"!

Mnogi se pitaju – zašto se stožerni klub hrvatskog nogometa nije osnažio za nastup u Ligi prvaka? No, dvojbeno je – može li se za europski iskorak (na najvišoj razini) Dinamo uopće pojačati? I kad bi pokušali u Maksimir dovesti igrače, poput npr. vedeta Lyona (u cjenovnom razredu od 7-15 milijuna), njihov angažman de facto ne bi predstavljao nikakvo jamstvo za bolji rezultat. Istovremeno, Maksimir bi zagušio izložbeni prostor vlastitim proizvodima, na kojima praktički ne može izgubiti. Odnosno, na njihovoj prodaji počiva prosperitet i filozofija održivosti kluba na trenutačnoj razini.

Već uvodni taktovi ovogodišnje Lige prvaka dali su naslutiti kako bi se Dinamo mogao naći među klubovima, koji će (najvjerojatnije) osvojiti jedan ili nijedan

bod. Dakle, u skupini autsajdera i(li) liliputanaca.

Analizirajući rezultate na startu ovosezonske Lige prvaka, nekako su nam i razumljivija razmišljanja najbogatijih europskih klubova o osnivanju tzv. Superlige (zatvorenog sustava natjecanja s pozivnicama za elitno društvo), Barcelona – Celtic 7:0, Bayern – Rostov 5:0, Legia – Borussia Dortmund 0:6.

Osim financijski, Dinamo bi ove sezone mogao prosperirati i u segmentu navijačke potpore. Nakon šest godina ignoriranja i bojkota, na sjevernu tribinu

skupinama, očekivani je epilog. Već pri ždrijebu Maccabi je slovio za naglašenog favorita. Radi se o kudikamo bogatijem klubu od Hajduka. Sa značajno iskusnijom momčadi (poglavito u kontekstu europskih natjecanja). Za Maccabi su igrali Benayoun, Ben Haim, Madunjanin, Scarione.

I nakon ispadanja, Torcida je pljeskom ispratila uplakane Hajdukove igrače. "Nisu uspjeli, ali barem nisu skinuli gaće", sukus je razmišljanja poljudskih navijača. No, velika je prigoda propuštena. Za etabliranje Hajduka na europskoj sceni, ali i značajan financijski dobitak. Plasman u Europsku ligu UEFA honorira s 2,4 milijuna eura.

I dok se Hajdukova europska prezentacija locirala oko uzrečice – "tako blizu, a tako daleko", ambicije Rijeke usahnule su već u trećem pretkolu istog natjecanja. Nakon 0:0 u Istanbulu, turski je Basakehir izvukao na Rujevici "živu glavu", odnosno rezultat 2:2. Dostatan za plasman u doigravanje Europske lige.

Hrvatski doprvak drugu sezonu zaredom ispada iz Europe unatoč statusu nositelja. Prošle godine Riječani su "zaglavili" već u drugom pretkolu. Tada ih je na Kantridi iznenadio škotski Aberdeen sa 0:3. U uzvratu su bili nadomak iznenađenju (vodili su 2:0), no rezultat 2:2 za riječke je aspiracije u Europi značio bolno i prerano prizemljenje.

Za uzastopni europski podbačaj, trener Rijeke Matjaž Kek razloge je pronašao u "loše odrađenom prijelaznom roku". Svojim alibi očitovanjem Slovenac je krivnju de facto prebacio na sportskog direktora, ali i klupske čelnike. Premda su isti, prodajom nezadovoljnih igrača zapravo spriječili "revoluciju" u svlačionici, a posredno su spašavali i trenera.

Riječke probleme pod tepih je međutim gurnuo – Dinamo. Na Rujevici su iskoristili krizno razdoblje maksimirskega kluba deklasirajući ga u izravnom dvoboju sa 5:2. Usput su ubrzali proces smjene trenera Zlatka Kranjčara.

Za razliku od Rijeke, do play-offa Europske lige (kao i Hajduk) stigla je zagrebačka Lokomotiva. Za neuigranu i oslabljenu momčad "lokosa" plasman u četvrto kolo "alternativnog" europskog natjecanja izniman je doseg. Doduše, odrazio se kroz loš start u nacionalnom prvenstvu. I gubitak najboljeg igrača:

otkrivši potencijal Ivana Fiolica, Dinamo ga je u posljednji trenutak povukao s posudbe! Od hrvatskih klubova u kvalifikacijama za Europsku ligu upravo je Lokomotiva zaradila najviše. Poradi činjenice da je participirala u četiri kola Lokomotiva je sveukupno inkasirala 860.000 eura. Hajduk je krenuo od 2. pretkola i očekuje od UEFA-e 660.000 eura. Za nastup u 3. pretkolu Rijeka će dobiti 220.000 eura. Dovoljno da pokrije režije, za struju i vodu.

REZULTATI HRVATSKIH KLUBOVA U EUROPI – SEZONA 2016./2017.

LIGA PRVAKA

2. pretkolo

Vardar (Mak) - Dinamo 1:2

Dinamo - Vardar (Mak) 3:2

3. pretkolo

Dinamo - Dinamo Tbilisi (Gru) 2:0

Dinamo Tbilisi (Gru) - Dinamo 0:1

Play-off Lige prvaka

Dinamo - Red Bull Salzburg (Aus) 1:1

Red Bull Salzburg (Aus) - Dinamo 1:2
(nakon produžetaka)

EUROPSKA LIGA

1. pretkolo

Santa Coloma (And) - Lokomotiva 1:3

Lokomotiva - Santa Coloma (And) 4:1

2. pretkolo

RoPS Rovaniemi (Fin) - Lokomotiva 1:1

Lokomotiva - RoPS Rovaniemi (Fin) 3:0

CSMS Iasi (Rum) - Hajduk 1:1

Hajduk - CSMS Iasi (Rum) 2:1

3. pretkolo

Oleksandria (Ukr) - Hajduk 0:3

Hajduk - Oleksandria (Ukr) 3:1

Lokomotiva - Vorskla (Ukr) 0:0

Vorskla (Ukr) - Lokomotiva 2:3

Basaksehir (Tur) - Rijeka 0:0

Rijeka - Basaksehir (Tur) 2:2

Play-off Europske lige

Lokomotiva - Genk (Bel) 2:2

Genk (Bel) - Lokomotiva 2:0

Maccabi Tel Aviv (Izr) - Hajduk 2:1

Hajduk - Maccabi Tel Aviv (Izr) 2:1

(3:4 nakon izvođenja jedanaesteraca)

maksimirskega stadiona na utakmicu s Juventusom, vratili su se Bad Blue Boysi. Kao što Heraklit reče: na ovom svijetu samo mijena stalna jest!

Nema predaje! Borba do posljednjeg čovjeka. Slogani i poklici, koji su svojevremeno odzvanjali Maksimirom, pospremljeni su – u arhivu. Deklaratorno, još se pojavljuju transparenti: "jedan član – jedan glas" i pjevaju podoknice Mamiću – "...marš iz svetinje", ali navijačke težnje za neposrednijim participiranjem u vlasti kluba neumitno se "razbijaju o hridi demokracije".

Hajduk nema problem s navijačima. Splićani međutim već treću godinu zaredom, ne uspijevaju preskočiti posljednju prepreku na putu za Europsku ligu. Nakon Dnjipra (1:2 u Dnjiproperetrovsku i 0:0 u Splitu), a lani od Slovana (0:1 u Liberecu i 0:1 u Splitu), ove sezone Splićane je zaustavio Maccabi iz Tel Aviva. Rezultatski minus iz Izraela (1:2), na Poljudu su anulirali istovjetnim omjerom. Niti nakon dodatnih pola sata rezultat se nije mijenjao. Tek u ruletu raspucavanja jedanaesteraca više su sreće (i prisebnosti) imali nogometaši Maccabija. A dvojica junaka Hajdukove momčadi tijekom dva sata nadigravanja: Marko Ćosić (strijelac oba pogotka za "bile") i Franck Ohandza, postali su tragičari poljudskog trilera. Promašili su s 11 metara.

Prolaz najtrofejnijeg izraelskog kluba u fazu natjecanja Europske lige po

JESENSKA REPREZENTATIVNA SEZONA KRENULA JE KIKSEM PROTIV TURSKE, ALI SU DVIJE POBJEDE NA GOSTOVANJU VRATILE BODOVNI RITAM NUŽAN ZA PRVO MJESTO. KLJUČNIM OSTAJE IPAK DVOBOJ S ISLANDOM U STUDENOM, U ZAGREBU.

PRAZNE TRIBINE VELIKI HENDIKEP VATRENIH

DO OŽUJKA 2017. I DVOBOJA S UKRAJINOM, ZAKLJUČIT ĆE SE DVIJE GODINE IGRANJA NA PRAZNIM TRIBINAMA I OTUŽNIM DEMOTIVIRAJUĆIM AMBIJENTOM

Po završetku 22. Zimskih olimpijskih igara u Sočiju (2014.), sportski su komentatori zaključili: Vladimir Putin želio se dokazati ostatku svijeta! Prevedeno na sve živuće jezike: organizacija vrlo zahtjevnog sportskog događaja (posebice s aspekta sigurnosti) protekla je besprijekorno!

Ali, tu priča ne završava. Rusija priprema i veliki nogometni događaj tijekom lipnja i srpnja 2018. na svjetskoj razini, na 12 stadiona u 11 ruskih gradova. Procjenjuje se kako bi nogometni party u organizaciji FIFA-e i Putina trebao koštati oko 8,5 milijardi američkih dolara!

Dakako, Hrvate u cijeloj priči ponajviše zanima odgovor na pitanje: kako se pojaviti na glamurnoj priredbi? A odgovor je naizgled vrlo jednostavan: dovoljno je da nogometna reprezentacija nadjača konkurenciju u kvalifikacijama za Svjetsko prvenstvo. Uz Hrvatsku, u skupini I još se natječu: **Island, Ukrajina, Turska, Finska i Kosovo**. Naprečac, suparnici ne izgledaju (pre)opasno. No, statistika nudi drugačiju sliku. I argument: skupina I jedina je u izlučnom ciklusu, u kojoj sudjeluju četiri sudionika (Hrvatska, Turska, Ukrajina i Island) nedavno održanog Eura u Francuskoj!

Početak kvalifikacija Hrvate je sučelio s Turskom. Protivnikom, kojeg su igrom deklarirali na početku Eura. Ali, uz tri pogotka u

okvir vrata, hrvatski su nogometaši samo jednom zatresli mrežu (Modrić).

Za utakmicu s istim suparnikom, nakon samo tri mjeseca, hrvatski izbornik Ante Čačić nije imao potrebu ništa mijenjati. Uostalom, ako je netko bio u problemu onda je to Fatih Terim. Turska je koncem kolovoza proživljavala turbulentno razdoblje. Neposredno nakon neuspjelog državnog udara uslijedile su odmazde i političke likvidacije neistomišljenika predsjednika Recepta Erdogana. Nitko nije bio siguran. Fatih Terim je "preživio". Očigledno nije bio na listi nepoćudnih. "Pravovaljanost" svojih stavova turski je izbornik potvrdio i dolaskom u Zagreb izjavom:

- Imamo namjeru ići na Svjetsko prvenstvo. Ne samo zbog nas već i poradi Rusije, s kojom imamo odličnu političku suradnju – kazao je Terim aludirajući na revitaliziranu bliskost državnika spomenutih zemalja, Putina i Erdogana.

Sastavljajući popis za utakmicu u Zagrebu, Terim je poprilično iznenadio nemali navijački puk (od 79 milijuna stanovnika barem ih se polovica smatra – "izbornicima"). Izostavio je nekolicinu igrača s Eura (Turan, Yilmaz, Gönül, Balta, Erkin, Inan, Kaya i Özyakup). Nepobitno, najvećim se iznenađenjem smatralo ignoriranje igrača Barcelone, Arde Turana. Nogometnim umijećem vjerojatno najbogatijeg Turčina.

- Meni ne trebaju profesionalci bez nacionalnog naboja – jednom je rečenicom Terim obrazložio svoj odabir.

Turski je izbornik evidentno promijenio strukturu momčadi. U epicentar je stavio talent 19-godišnjeg Emre Mora iz Borussije Dortmund. Odnosno, cijela je turska reprezentacija bila prosječno mlađa 2,5 godine od sastava na Euru.

Dan prije utakmice Fatih Terim proslavio je 63. rođendan. Ante Čačić mu je darovao dres, na poledini kojeg je bilo otisnuto – Terim. No, kudikamo veći poklon turski je izbornik dobio na kraju utakmice. Hrvatska mu je naime poklonila – bod.

Mnogo je detalja u hrvatskoj reprezentaciji utjecalo na učinak skromnijeg od očekivanog. Problemi su počeli već pri okupljanju. Zbog zdravstvenih problema 4-mjesečne kćerke Adare, Ivan Rakitić kasnio je na pripreme nacionalne momčadi. Josip Pivarić ponovno se ozlijedio, a uslijed bolova u kvadricepsu i adukturu otpao je i prvi vratar reprezentacije, Danijel Subašić.

Nova era u životu hrvatske reprezentacije i formalno je započela kapetanskom ulogom Luke Modrića. Upravo je playmaker madridskog Reala iskamčio kazneni udarac, kojeg je Rakitić pretvorio u hrvatsko vodstvo. Prethodno su hrvatski napadači četiri puta pogodili gredu turskih vratiju! U projekciji "momčadi za Rusiju" Fatih Terim je praktički promijenio strukturu turske reprezentacije. "Dečki s izraženim nacionalnim nabojem" izgledali su poletnije i motiviranije od sastava na Euru. No, kvalitetom turska reprezentacija ipak

značajno zaostaje za hrvatskom. Ali, dojam u Maksimiru nisu popratili materijalni dokazi. Turci su svega tri udarca uputili u okvir vrata. Među njima i onaj u nadoknandi prvog dijela kada je iz dvojbenog kaznenog udarca s dvadesetak metara šutirao Hakan Calhanoglu. Ivan Perišić je, stojeći u živom zidu, loptu dočekaio glavom i preusmjerio ju u mrežu. Lovre Kalinić ostao je u raskoraku, nemoćan. Za komentar opisane situacije postoji samo jedna riječ: pegula!

Unatoč evidentnoj tehničkoj nadmoći, u nastavku susreta hrvatski nogometaši nisu imali razrađenu igru na dobro postavljenu i discipliniranu obrambenu formaciju turske momčadi. Atakiranja prema suparničkim vratima nisu imala očekivanu sustavnost akcija. Više su sličila stihijskoj inicijativi pojedinaca, željnih vlastitom kvalitetom prelomiti utakmicu. Kao da je i izbornik Ante Čačić očekivao je da će se stvari riješiti "same od sebe". Reakcija uvođenja dvojice svježih napadača (Kalinić, Kramarić) u 80. i 84. minuti doimala se zakašnjelim pokušajem unaprijeđenja ofenzivnog segmenta igre. Ali, krucijalni problem hrvatske reprezentacije nije bio ambiciozan protivnik već pogubna zbilja da se utakmica igra pred praznim tribinama. Nedostajalo je moći u hrvatskoj igri, a nadasve i dodatni pritisak, koji bi slomio tursku obranu. Upravo je ozračje na tribinama trebalo proizvesti natjecateljski ambijent i nadahnuću hrvatskih igrača dati dodatnu dimenziju.

Ovako, kritike su u fokus stavile Čačića ("ne zna voditi utakmicu"), Vrsaljka ("pre-malo je sudjelovao u završnici akcija"), Rakitića ("odigrao je ispod razine") i napose Mandžukića, koji je od svih maksimirskih aktera dobio uvjerljivo najlošije recenzije. "Mandžu" je u zaštitu uzeo jedino izbornik Čačić. Kazao je:

- Nemamo igrača koji iz dvije šanse zabije gol. Mandžukić je i dalje naš prvi i najbolji napadač!

A "Mandžo" je ponekad poput nestašnog dječaka. Ako želiš da bude dobar moraš ga prethodno – izgrditi.

U Skadru se pojavio očigledno "nabrijan" i gnjevan na brojne kritike i negativne opservacije. Krenulo ga je. Protiv Kosova je postigao tri gola u 35 minuta. To je najbrže realizirani hat-trick u povijesti hrvatske nogometne reprezentacije. Raskošnu pobjedu od 0:6, još su golovima dopunili Mitrović, Perišić i Kalinić.

Hrvatska je reprezentacija u Skadru izjednačila rekordnu pobjedu na gostujućem terenu. Prethodno je šest golova "utrpala" Andori, 12. rujna 2007. u kvalifikacijama

za Euro 2008. Reprezentacija Kosova kvalitetom je iznad momčadi Andore. Stoga je i doseg ostvaren u Skadru potencijalno veći uspjeh. No, momčad najmlađe članice UEFA-e iskazala je taktičku naivnost i igračku nezrelost. Pokušaj nadigravanja s kvalitetnijim hrvatskim nogometašima pokazao se strateškim fijaskom, koji je razotkrio i brojne limite kosovskih reprezentativaca (posebice u igri zadnje linije). Usput, uz lošeg suparničkog vratara, hrvatski su strijelci imali i ponešto sreće. Od sedam lopti koje su uputili unutar okvira, šest je završilo u mreži.

Momčad Kosova slomila se pod pritiskom velikih očekivanja. Iako su formalno, kao domaćini, igrali na neutralnom terenu (u Albaniji), Kosovari su podlegli euforiji koju su sami proizveli. Još su bili pod dojmom debitantskog nastupa u Finskoj, gdje su izvukli povijesni remi (1:1). U Turku je pristiglo pet tisuća Kosovara iz cijele Europe. Lakomisleno su povjerovali da povijest mogu ponoviti i protiv Hrvatske. Osobito kad su (u)vidjeli da u hrvatskoj ekspediciji nema Modrića, Lovrena, Rakitića i Pjace. No, prvi je gol Mandžukića šokirao Kosovare, a drugi ih je dokrajčio. U taktičkom smislu, više nisu postojali.

Na domaći pritisak hrvatska je momčad odgovorila brzim i okomitim protokom lopte, kažnjavajući brutalno svaki propust kosovske obrane.

- Rezultat je upečatljiv, ali imam i zamjerki na igru svoje momčadi – konstatirao je nakon utakmice u Skadru, hrvatski izbornik Ante Čačić. Naime, kompaktnost linija povremeno su narušavale pojedinačne pogreške, koje nasreću, izbezumljena domaća momčad nije znala iskoristiti.

Povijesna utakmica u Skadru imala je i političko naličje. Združene navijačke falange triju država ujedinile su se u skandiranje. Albanci, Kosovari i Hrvati naizmjenice su izvikivali: ubij Srbina! Savez s najdebljim dosjeom u UEFA-i, odnosno FIFA-i, ponovno je nespokojan. Uostalom, poradi grijeha iz prošlosti, HNS je primoran prve dvije kvalifikacijske utakmice u ovom ciklusu organizirati pred praznim tribinama. Prema hrvatskim zakonima, navijači bi zbog verbalnog delikta bili oslobođeni. No, FIFA ima ponešto restriktivnija pravila. Kvalifikacijski način natjecanja ima svoje zakonitosti. Ali i zamke. Dvostruki program utakmica treba pripremati – u paketu. Poglavito u kontekstu činjenice da se igraju dva susreta u četiri dana. A Čačić je na dispoziciji imao podosta igrača izvan natjecateljskog tonusa.

Već u uvodu susreta s Finskom u Tampereu

bilo je razvidno kako hrvatsku momčad očekuje zahtjevna utakmica. U igri se osjećao umor od puta i aritmičnost forme igrača bez klupskih nastupa. Najeklatantniji primjer bio je Marcelo Brozović. Gledatelji su se razložni pitali: gdje taj igra (na kojoj poziciji), što taj igra ili zašto baš to igra taj i takav Brozović? Njegovu izgubljenost na terenu još je potenciralo i premještanje na poziciju lijeve polušpice.

Za razliku od taktički naivnih i neuređenih Kosovara, Finci su vrlo disciplinirano postavili dvostruki defenzivni blok u formaciji 5-4-1. Ofenzivnih stremljenja u njihovoj igri gotovo i nije bilo. Što je donekle i shvatljivo budući da su im izostala dvojica najboljih igrača (napadača): Roman Eremenko (CSKA Moskva) koji je suspendiran zbog pozitivnog testa na doping-kontroli, a trenutačno najbolji strijelac Joel Pohjanpalo (Bayer Leverkusen) izostao je zbog ozljede.

Praktički, jedini vezni igrač u hrvatskoj momčadi koji je pokušavao (i uspijevao) igru održati koliko-toliko suvislom bio je Mateo Kovačić. Uz već spomenutog Brozovića, neočekivano je podbacio i Milan Badelj. Iako je on pripadao malobrojnoj skupini igrača s kontinuitetom nastupa.

Igra hrvatske reprezentacije bila je neuobičajeno spora. S protokom lopte pripodobivim veteranskom uzrastu. Ili još pejorativnije, hrvatska je momčad prezentirala penzionerski ritam igre. A izbornik Čačić očigledno je podcijenio spomenute zakonitosti dvostrukog programa budući da nije imao alternativni plan za demonstraciju finske obrambene konstrukcije.

Razriješnicu utakmice definirali su detalji: odličan centaršut Vrsaljka, pogreška finskog vratara i "dobro postavljanje" Andreja Kramarića. No, napadač njemačkog Hoffenheima nije bio strijelac. Pogodak mu je ukrao Mario Mandžukić. TV-snimka je otkrila: neposredno prije nego će lopta prijeći gol-liniju, Mandžo ju je zakucao u mrežu!

- Nema veze. Važno da je ušla. A Mandžo će platiti rundu – pomirljivo je konstatirao Kramarić nakon što mu je Mandžukić oskrnavio golgetersku statistiku.

S putovanja po Albaniji i Finskoj bilo je najvažnije pribaviti šest bodova. Plan je ispunjen. No, nemojmo se zavaravati. Dobili smo suparnike iz pete, odnosno šeste jakosne skupine. Već za ogled s Islandom (12. studenog), pred praznim Maksimirom, u hrvatskoj se igri očekuje viša dimenzija. Posebice iz razloga, što su izgledi za nastupom Luke Modrića poprilično minorni.

ASPIRA I POZIV NA STUDIJ SPORTSKOG MENADŽMENTA

Hrvatska udruga "Nogometni sindikat" osigurala je svojim članovima studiranje na Visokoj školi Aspira, smjer Online specijalistički diplomski studij Sportskog menadžmenta po povoljnim uvjetima.

Online studij idealan je za sve one studente koje sportske, poslovne ili obiteljske obaveze priječe u studiranju na klasičan način.

Studenti iz drugih zemalja ili udaljenih mjesta prebivališta, studenti koji puno putuju, kao i svi koji žele učiti u bilo koje vrijeme i s bilo kojeg mjesta, odabrat će online studiranje kao moderan i fleksibilan način za stjecanje kompetencija i razvoj novih vještina.

Studij se odvija u virtualnom nastavnom okruženju Merlin uz stalnu podršku nastavnika i mentora te uz osigurane online materijale za učenje.

Za sudjelovanje na Online studiju dovoljne su osnovne računalne vještine i računalo s pristupom Internetu, te slušalice, mikrofoni i web kamera.

Program stručnog studija Sportskog menadžmenta na Visokoj školi Aspira namijenjen je obrazovanju za upravljačke funkcije u sportskim društvima i drugim poslovnim sustavima, kao i za obrazovanje menadžera - zastupnika sportaša, sportskih društava te uvođenju sportaša u poslovni svijet nakon završetka njihove profesionalne karijere.

ASPIRA[®]
UNIVERSITY COLLEGE

CILJ OBRAZOVANJA

Stjecanje kompetencija sportskog menadžera koji se ostvaruje upravljanjem procesima u sportskim organizacijama primjenom menadžerskih postupaka, tehnika i vještina.

Zbog značajnog udjela ekonomskih obrazovnih sadržaja, studenti će po završetku moći uspješno obavljati i sve druge poslove za koje su potrebna poslovna znanja, menadžerske kompetencije i vještine.

Ishodi učenja za studijski program i za svaki kolegij zasebno, potpuno su jednaki kao i kod klasičnog studijskog programa. U online studiju posebno se naglašava i traži kontinuirani rad, timski rad, kritičko i stvaralačko razmišljanje, te nalaženje vlastitih putova do ciljanih rezultata. Diploma stečena online studijem ravnopravna je onoj stečenoj klasičnim načinom studiranja.

Više informacija o studiranju možete pronaći na www.aspira.hr ili se obratite HUNS-u.

**UPISANA
ČETVRTA
GENERACIJA
STUDENATA NA
UCN STUDIJ
U DANSKOJ**

OVE GODINE UPISANA JE ČETVRTA GENERACIJA STUDENATA NA UCN STUDIJ U DANSKOJ. IZ HRVATSKE SU MEĐU NJIMA: FABJAN TOMIĆ, NIKOLA GATARIĆ I HRVOJE SPAHIJA.

PODSJEĆAMO, DA ČLANOVI HUNS-A MOGU STUDIRATI NA UCN-U PO CIJENI OD 300 EURA ZA SVE TRI GODINE STUDIRANJA, DOK REDOVNA CIJENA STUDIRANJA IZNOSI 8000 EURA PO GODINI. TAKOĐER, HUNS JE OMOGUĆIO SVIM PROFESIONALNIM SPORTAŠIMA U HRVATSKOJ ONLINE STUDIRANJE U DANSKOJ NA UCN-U.

POZIVAMO SVE ZAINTERESIRANE DA NAM SE JAVE NA E-MAIL: INFO@HUNS.HR ILI NA BROJ TELEFONA 091 222 22 32.

KOŠARKAŠ VEDRAN NAKIĆ – STUDENT UCN-A O ISKUSTVU RADA U ADIDASU

STUDIJ MI JE OTVORIO NESLUČENE MOGUĆNOSTI

Foto: Vedran Nakić - privatni album

Student treće godine na University College of Northern Denmark – Sports management, Vedran Nakić podijelio je s nama svoje iskustvo sa prakse u Adidas grupi u Njemačkoj.

- Povodom posljednjeg sedmog semestra na UCN-u potrebno je odraditi tromjesečnu praksu kako bi se pristupilo završnom radu. Vidjevši da Adidas grupa s globalnim sjedištem u Njemačkoj traži pripravnike, odlučio sam se prijaviti na meni poželjne pozicije iz područja marketinga – kazao nam je Nakić i dodao - takva vrsta stručne prakse činila se za mene ostvarenjem sna jer je spoj sporta, sportske mode i marketinga bio dobitna kombinacija koju do nedavno nisam niti mogao zamisliti. Nakon dva vrlo dobro odrađena razgovora, dobio sam poziv priključiti se na šest mjeseci njihovom timu u svjetskom sjedištu u Herzogenaurachu. Točnije, moje radno

mjesto je mjesto pripravnika u Odjelu za marketing Adidas NEO Footwear i trenutno sam jedan od ukupno 5000 zaposlenih u Adidasovom kampusu.

Da je impresioniran iskustvima u njemačkom poslovnom divu, Nakić ne krije.

- Dosadašnja dva tjedna prakse za mene su prošla fantastično. Pod dojmom sam veličine i snage kompanije u kojoj se ništa ne prepušta slučaju. Uvjeti na poslu su na najvišem mogućem nivou, sve je podređeno tome da zaposlenici iskoriste svoje znanje i kreativnost na najbolji mogući način. Nakon završetka prakse, čeka me još završni rad na UCN-u te se nadam da ću početkom iduće godine, uz povoljan razvoj događaja, dobiti i diplomu sveučilišnog prvostupnika."

Nakić usporedo odrađuje i svoje aktivne sportske obveze.

- Što se tiče košarke, ove sezone ću nastupati za klub Longhorns Herzogenaurach. Vrlo sam zadovoljan razvojem događaja i mogućnošću spajanja stručne prakse i košarke. Debi za momčad imat ću 24. rujna u prvom kolu regularne sezone. Osim što igram za Longhornse, povremeno treniram i s vrlo jakom momčadi kluba Nürnberg Falcons."

Sva pozitivna iskustva koja ima u školovanju Nakić je preporučio svim članovima HUNS-a i hrvatskim sportašima.

- Ovim putem bih iskoristio priliku i još jednom se zahvalio HUNS-u i FIFPro-u na pruženoj prilici za studij, koju sam nastojao iskoristiti na najbolji mogući način. Preporučio bih svim sadašnjim i budućim studentima da iskoriste odličnu priliku za buduću tranziciju iz sportske u poslovnu karijeru."

EUROPSKA NOGOMETNA
FEDERACIJA NAPOKON JE DOBILA
NASLJEDNIKA MICHELA PLATINIJA

SUSJED KOJI ĆE RAZUMJETI NOGOMETNE PROBLEME OVOG DIJELA EUROPE

EXTRAORDINARY

UEFA CONGRESS 2016

Nogometna zveza Slovenije ostala je bez predsjednika! Aleksander Čeferin postao je čelnim čovjekom UEFA-e! Na Kongresu Europske nogometne federacije u Ateni, Čeferin je dobio plebiscitarnu potporu nacionalnih saveza. Njegovu su predsjedničku kandidaturu podržala čak 42 saveza. A jedini mu protukandidat, Nizozemac Michael van Praag dobio je preostalih 13 glasova.

Izvjescnost pobjede odvjetnika iz Ljubljane podržavao je i snažan lobi oko predsjednika FIFA-e Giannija Infantina.

Izborni program Čeferin je predstavio na 17 stranica, pod naslovom – "Stvaranje savršene ravnoteže". U pisanom obraćanju nogometnoj Europi Čeferin spominje pojmove kao što su: jedinstvo, stabilnost, globalni razvoj europskog nogometa, solidarnost, ravnopravnost spolova, transparentnost i društvena odgovornost.

Neki je neupućeni namjernik mogao pomisliti kako se Čeferin kandidira za glavnog tajnika Ujedinjenih naroda, a ne lidera europske nogometne organizacije. No, čini se kako novi čelnik UEFA-e ionako ne dolazi kako bi "pomicao planine" već da operativno dovrši započete reforme: mora promijeniti format natjecanja Lige prvaka, na zahtjev sindikata u pravnom smislu "popraviti" odnos između klubova i igrača, kao i definirati uvođenje jamstvenog fonda.

Tko je uopće Aleksander Čeferin? Rodom iz Grosuplja, 48-godišnji odvjetnik, baštini je obiteljske tradicije. Njegov otac Peter bio je jedan od najznanijih odvjetnika u bivšoj državi (među inima zastupao je i kosovskog lidera Azema Vllasija). Zajedno s bratom Rokom, Aleksander vodi Odvjetničko društvo Čeferin. Prema vlastitom priznanju, navijač je madridskog Reala.

Aktualni predsjednik UEFA-e nikada nije igrao nogomet. Njegov prvi doticaj sa sportom kojemu je danas čelnik dogodio se 2005. kada je izabran u Izvršni odbor slovenskog futsal kluba Litija. Potom je bio i volonterski dužnosnik u ljubljanskoj Olimpiji do 2011. kada je izabran za predsjednika NZS. Iz šture biografije Aleksandra Čeferina razvidan je njegov strelovit uspon, od outsajdera sa nogometne periferije do lidera, koji bi u predstojećem trogodišnjem razdoblju, imao artikulirati UEFA-inu politiku.

- Velika je čast biti izabran, ali istovremeno to je i velika odgovornost. Moja mala Slovenija je vrlo ponosna zbog ovoga, a

nadam se da ćete jednoga dana biti i vi – riječi su novog predsjednika, kojim se obratio brojnim čestitarima nakon inauguracije.

Aleksander Čeferin sedmi je predsjednik UEFA-e. Prije njega dužnost prvog čovjeka europskog nogometa obnašali su Ebbe Schwartz (Danska), Gustav Wiederkehr (Švicarska), Artemio Franchi (Italija), Jacques Georges (Francuska), Lennart Johansson (Švedska) i Michel Platini (Francuska). Privremeno su dužnost obnašali (do izbora predsjednika) i Sandor Barcs (Mađarska) te Angel Maria Villar (Španjolska).

Čeferin je naslijedio Michela Platinija. Francuz je odlukom Etičkog povjerenstva FIFA-e, zbog koruptivnih radnji, izopćen za naredno četverogodišnje razdoblje. No, slavni je nogometaš ipak dobio dozvolu obratiti se na skupu u Ateni.

- Za mene je vrlo emocionalno biti ovdje. No, ujedno sam i vrlo sretan jer će ovo biti moj posljednji govor na Kongresu UEFA-e. Nastavit ćete raditi bez mene zbog razloga u koje ovom prigodom ne želim ulaziti. Mogu samo ponoviti kako je moja savjest čista, siguran sam kako nisam pogriješio i nastavit ću pravnu bitku ne bih li to i dokazao. Hvala vam za posljednjih devet godina, mislim da smo napravili odličan posao. Prijatelji nogometa, zbogom – u bujici emocija, Platini se oprostio s UEFA-om.

Na pobjedničkoj strani našao se i HNS. Davor Šuker javno se deklarirao i kazao kako će svoj glas podariti Čeferinu.

- Za nas je Čeferin otpočetak bio najprihvatljivija opcija. Nije nam blizak samo jezično već i zbog razumijevanja problema koji tište hrvatski nogomet. Osobito problem s huliganima – očitovao se Šuker.

Što dolazak novog čovjeka konkretno znači za europski nogomet? A što za njegovu hrvatsku inačicu?

U predizbornoj se kampanji Čeferin zalagao za pomoć "manjim nogometnim sredinama i slabijim ligama" ne bi li se jaz bogatih i siromašnih lakše prevladao. Negativno se odredio spram Superlige, koju zagovaraju najveći europski (odnosno svjetski) klubovi. Čak je otvorio mogućnost osnivanja regionalnih liga:

- Natjecanje regionalnih razmjera prihvatljiva je ideja klubovima koji ranije ispadnu iz europskih natjecanja. UEFA bi trebala podržati takve lige i honorirati ih kroz plasman u prestižna natjecanja. Jedino je bitno da ne trpe nacionalna natjecanja – kazao je novi čelnik UEFA-e.

**U BOSNI I HERCEGOVINI
OSNOVAN JE SINDIKAT
PROFESIONALNIH NOGOMETAŠA
RAZGOVARALI SMO S GLAVNOM
TAJNICOM KANITOM POJSKIĆ-
ČUTURA O POČECIMA RADA,
PROBLEMIMA NA KOJE NAILAZE I
BUDUĆNOSTI NJIHOVA SINDIKATA**

BIH NOGOMET IMA PUNO PROBLEMA, ŽELIMO DJELOVATI NA NJIHOVOM RJEŠAVANJU

Svaki početak je težak, ali je zato ogroman motiv zalag za uspješno djelovanje. U tom tonu su očit pokrenute aktivnosti nedavno formiranog Sindikata profesionalnih nogometaša Bosne i Hercegovine. O počecima rada, problemima na koja nailaze i viziji budućnosti svog djelovanja razgovarali smo sa glavnom tajnicom Kanitom Pojskić-Čutura.

Uz čestitke za dobar start, eto, kažite nam nešto o samom početku vašeg sindikata?

- Odluka o osnivanju našeg Sindikata profesionalnih nogometaša u BiH (u daljnjem tekstu: Sindikat), donesena je 17. siječnja 2016. na Osnivačkoj skupštini održanoj u Zenici, gdje je danas i sjedište Sindikata. Službeno smo s radom započeli u travnju i do danas smo realizirali nekoliko važnih aktivnosti i uspostavili poslovnu suradnju.

Tko je pokretač ideje o osnivanju Sindikata?

- Sindikat su osnovale osobe koje su se aktivno i profesionalno bavile nogometom, a glavni inicijator osnivanja bio je Aldin Đidić. Ponukan informacijama o takvom obliku udruživanja i djelovanja profesionalnih nogometaša te svojim dugogodišnjim nogometnim iskustvom, odlučio je u skorije vrijeme završiti aktivnu nogometnu karijeru i svoju budućnost usmjeriti ka ovoj organizaciji.

BiH je bila jedina zemlja u našoj regiji i jedna od rijetkih zemalja Istočne Europe, u kojoj nije postojao Sindikat profesionalnih nogometaša kao pravi sindikat zaposlenika. Prije nas, bilo je nekoliko pokušaja osnivanja istih ili sličnih organizacija, koje uz nekvalitetan i nelegalan rad, bez članstva i ljudskih resursa nisu uspjele napraviti pomak u bosanskohercegovačkom nogometu.

Na čemu ćete temeljiti budući rad i djelovanje Sindikata?

- Sindikat je nevladina, nestranačka i neovisna organizacija od bilo koje druge, osobito u BiH. Svaki oblik naše suradnje sa sindikatima, unijama, udrugama ili nekim drugim oblikom organiziranja s istim ili sličnim djelovanjem je na apsolutno dobrovoljnoj osnovi, ako rukovodstvo Sindikata utvrdi da bi naši članovi imali neku korist od suradnje i udruživanja s prethodno navedenim.

Djelovanje i rad Sindikata temeljit će se na tri bitne strategije koje se moraju provoditi istovremeno i efikasno, a to su: pravna, financijska i medijska strategija. Ukoliko kvalitetno integriramo i provedemo sve tri navedene strategije, svakako ćemo i sve planirane aktivnosti i projekte mnogo lakše realizirati te dokazati da smo usprkos „borbi s vjetrenjačama“ koja nas očekuje, spremni poduzeti sve što

je potrebno kako bi se trenutna situacija u bosanskohercegovačkom nogometu promijenila na bolje.

S kojim se to glavnim problemima suočavaju profesionalni nogometaši u Bosni i Hercegovini?

- Ovakav oblik organiziranja nogometaša u BiH je bio i više nego potreban s obzirom na trenutno stanje u bosanskohercegovačkom nogometu, uz svakodnevno kršenje osnovnih radnih prava igrača. Iako se igrači u BiH tretiraju kao zaposlenici jer su u klubu pod ugovorom o radu, teško je govoriti o ravnopravnom odnosu prema njima kao prema ostalim radnicima. Ugovor koji Nogometni savez BiH nije mijenjao od 2012. godine, a koji igrači potpisuju s klubom kao svojim poslodavcem, ne može biti korektan i pravno valjan, ako uzmemo u obzir da su se entitetski Zakoni o radu (Zakon o radu FBiH i Zakon o radu RS) od tada nekoliko puta mijenjali, a ugovor je nakon četiri godine identičnog sadržaja. Mobing, diskriminacija, prijetnje i prisila na jednostrani raskid ugovora od strane igrača, neredovita uplata doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, izostanak mjesečnih primanja, samo su neki od problema koji će nam biti prioritet u njihovu rješavanju. To će nam biti teško realizirati ukoliko igrači ne promijene svijest i ne prepoznaju nas kao onoga tko će stati uz njih te uz njihovu podršku učiniti sve raspoložive radnje za zaštitu osnovnih ljudskih i radničkih prava nogometaša.

Kakva je suradnja Sindikata i Nogometnog saveza BiH?

- Od samih početaka nailazimo na neodobravanje i odbijanje svakog oblika suradnje od strane Nogometnog saveza BiH pa čak i nekolicine klubova u Premijer ligi. BiH je jako komplicirana

država, s mnogo zakona i pravnih akata, gdje su politika, kriminal i korupcija zahvatili skoro sve sfere društvenog, obrazovnog, sportskog i zdravstvenog života. Svim sudionicima i zaljubljenicima u nogomet sigurno nije svejedno kada vide prazne tribine na nogometnim stadionima jer je ovakav

Europske divizije, 12. listopada ove godine. Očekujemo pozitivne povratne informacije i zadatke koje ćemo nastojati ispuniti u što kraćem roku, a što će nas voditi bliže članstvu u FIFPro-u, koje za svakog njegovog člana znači veliku pravnu i solidarnu podršku.

Foto: Sindikat BiH

odnos klubova i Nogometnog saveza BiH prema igračima, kakav je u ovom trenutku, glavni uzrok tome.

Koji su prioritetni ciljevi koje želite ostvariti u skoroj budućnosti?

- Jedan od ciljeva našeg Sindikata je članstvo u FIFPro-u, koji djeluje po načelu kompromisne borbe za prava igrača i zastupa više od 50 000 nogometaša u svijetu. Članstvo u ovakvoj organizaciji znači mnogo za svaki nacionalni sindikat koji nastoji u državi u kojoj je osnovan, poboljšati status nogometaša i samog nogometa. Na Pravnoj konferenciji u organizaciji FIFPro-a, 22. rujna, kojoj je nazočio i naš predstavnik, dobili smo informaciju da će se o statusu našeg Sindikata raspravljati na sjednici Odbora

Krajem godine završit ćemo s kreiranjem službene evidencije naših članova (igrača koji igraju Premijer ligu u BiH, bosanskohercegovački igrači koji igraju za strane klubove te igrači koji igraju za nacionalnu reprezentaciju BiH). Ukoliko nam financijsko stanje Sindikata omogući, planirali smo, po uzoru na sindikate u našoj regiji, u 2017. godini organizirati izbor najboljih igrača u BiH i trening kamp za igrače bez ugovora. Uz to, svakodnevno smo na raspolaganju našim članovima za savjete, konzultacije pa i prijateljski razgovor. Promjene i pozitivna priča su mogući. Tome ćemo se posvetiti kroz realizaciju naših aktivnosti jer su dosad ove sve bile predradnje i početni koraci koje smo morali poduzeti." – kazala je Kanita Pojskić-Čutura.

Foto: Sindikat BiH

STALNI RAD I KONTINUIRANA EDUKACIJA JE TEMELJ ZA TRENERSKI POSAO

NEKAD ODLIČAN IGRAČ ODLUČIO SE ZA TVRD TRENERSKI KRUH. MLADI STRUČNJAK GRADI KARIJERU KORAK PO KORAK, SVJESTAN DA SU PRAKSA I ISKUSTVO, UZ STALNU IZOBRAZBU NUŽAN TEMELJ ZA KVALITATIVNE ISKORAKE

Već nekoliko godina Ivica Landeka je stručnjak koji pomaže nogometašima bez angažmana u pripremama za novu klupsku sezonu. Suradujući sa HUNS-om u i vodeći te igrače u ljetnom kampu, Landeka je, između ostalog, pokazao i svoj stručni talent, odnosno akumulirana iskustva tijekom duge igračke karijere. Istu je započeo u omladinskoj školi Hitrec-Kacijan (GNK Dinamo) u kojoj je igrao za sve kategorije.

Bio je članom niza HNL klubova: Sesveta, Istre iz Pule, Marsonije, Dinama, Slaven Belupa, Pomorca, te u BiH, u NK Širok Brijeg. Karijeru je završio 2009. godine u NK Croatia Sesvete. Sa Dinamom je sudjelovao u osvajanju Kupa Hrvatske, a u dresu Širokog Brijega osvojio je Kup i naslov prvaka BiH. Nakon nogometne karijere završio je stručni studij za izobrazbu trenera – smjer nogomet, na Kineziološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Poslije je na nogometnoj akademiji HNS-a položio za UEFA A licencu. Trenersku karijeru započinje radom u omladinskoj školi Radnik Sesvete.

O svojim stručnim počecima, vizijama

nogometa i raznim drugim temama, Landeka nam je pričao u razgovoru za Nogometaš.

Za početak recite nam čime se trenutno nogometno bavite?

- Aktualno sam trener selekcije ZNS U-15 i selekcije Središte Zagreb U-15 u omladinskoj školi NK Sesvete. Protekle tri godine pomažem u organizaciji Kampa HUNS-a za igrače bez ugovora kao trener. Sedam sam godina već trener u Sesvetama, gdje sam započeo sa mlađim pionirima, pet godina sam radio sa starijim pionirima, a od ove godine sam sa juniorima.

Koje biste pozitivne pomake istakli u radu škole?

- Tijekom godina rada, uz napredak škole rastao sam i napredovao u trenerskom smislu, edukaciji i općenito pristupu radu. Omladinska škola ima otprilike 500 djece, 18 kategorija u natjecanju. Juniori, kadeti i pioniri Sesveta natječu se u Prvoj HNL, a ostale kategorije također su u najvećem im rangu natjecanja. Seniori Sesveta natječu se u Drugoj HNL te trenutno zauzimaju prvo mjesto, a mjesto među

prvotimcima polako zauzimaju i igrači iz omladinske škole (Kontek, Banović, Posavec, Novokmet, Bešlić, Drmić, ...). Moram istaknuti izvrsnu suradnju glavnog i pomoćnog trenera prve momčadi Denisa Bezera i Sergeja Jakirovića s trenerima iz omladinske škole. Predsjednik kluba Pero Karatović polako, ali sigurno gradi klub koji će u budućnosti, bez dvojbe, igrati u Prvoj HNL. Vjerujem da će s gradnjom stadiona, Sesvete vrlo brzo napraviti prvoligaški iskorak.

Toliko djece u školi sigurno vas čini ponosnima?

- Petstotinjak djece svakodnevno trenira na terenima sv. Josipa Radnika, ali osim velike masovnosti škole, ostvaruju se i vrlo zapaženi rezultati. Prije dvije godine osvojili smo prva mjesta u završnici amaterskog prvenstva Hrvatske, u kategoriji pionira, a time i ulazak u Prvu HNL za kadete i pionire. U tome sam i osobno sudjelovao. Igrači iz omladinske škole redoviti su sudionici selekcija grada Zagreba, Središta Zagreb i reprezentacije Hrvatske, a seniori su već treću godinu zaredom u vrhu Druge HNL. Prve dvije godine pod vodstvom profesora Valentina

Barišića i ovu pod vodstvom trenera Denisa Bezera.

Što je teže, biti trener ili profesionalni igrač?

- Teško je jedno i drugo. Da bi postali igrač, osim talenta potreban je i svakodnevni mukotrpan rad jer talent bez rada ne vrijedi ništa. Slično je i kod trenera. Bez velikog rada i stalne edukacije ne možete stići i opstati na visokoj razini. Biti trener za mene je velik izazov i uistinu je lijepo raditi s igračima koji te „slijede“, kada nakon izvjesnog vremena vidiš napredak, kako individualno, tako i kao momčad. Treneru upravo to predstavlja najveće zadovoljstvo. Najljepše je raditi u životu ono što voliš, a da si istovremeno za to i plaćen, tako da nogometaši i treneri imaju tu rijetku privilegiju. Velik stres

karakterni, željni rada i podizanja forme kako bi što spremniji došli u svoje buduće klubove.

Koje su posebnosti takvog Kampa?

- Prije svega moram reći kako su Mario Jurić i Dario Šimić napravili puno stvari za igrače od osnutka HUNS-a. Jedna od njih je i Kamp za one bez ugovora. Igrači imaju mogućnost besplatnog treninga da bi bili u što boljoj formi dok čekaju klub za koji će potpisati ugovor. Posljednja tri kampa održana su na igralištu NK Kustošija, a igrači su smješteni u hotelu Westin. Teren je odličan, kao i radna atmosfera. Igrači ističu da im je Kamp optimalan jer nema pritiska da se iz treninga u trening moraju nametnuti treneru, nema straha od pogreške gdje bi eventualno bili izloženi kritikama. Upravo zbog toga igrači imaju bolju izvedbu na terenu.

za nogometaše predstavljaju ozljede pa smo nerijetko svjedocima, da se vrhunski nogometaši nakon ozljeda, ne uspijevaju vratiti na razinu, na kojoj su bili prije njih.

Što po vama mora imati pravi trener?

- Osim velikog znanja mora biti psiholog. Svojim znanjem i odnosom steći poštovanje igrača, da bi vas slijedili i ispunjavali vaše zadatke i zahtjeve na terenu.

Bili ste trener i na Kampu za igrače bez profesionalnog ugovora u organizaciji HUNS-a?

- Da, prve godine sam sudjelovao kao asistent Kristijanu Polovanecu, a posljednje dvije kao glavni trener s pomoćnim trenerima: Goranom Granićem, Domagojem Penavom, Tomislavom Pelinom i fizioterapeutom Zlatkom Lozerom te glavnim koordinatorom Sandrom Šorandom. Bio je užitak raditi s profesionalnim igračima jer su bili vrlo

Na drugom Kampu smo bili na turniru u Nyonu, gdje smo zauzeli drugo mjesto, a na trećem i četvrtom imali smo organizirane prijateljske utakmice s prvoligaškim klubovima. Za ilustraciju, samo sa zadnjeg kampa prvoligaške klubove su osigurali Medić, Spahija, Batur, Šare, Parlov, Brlečić, Fuček i Weitzer.

Koji su budući planovi vezani za Kamp?

- Plan je iduće godine organizirati turnir sindikata u Hrvatskoj na kojem će sudjelovati i šest sindikata iz Europe. Vjerujem da će turnir izazvati veliki interes klubova i da će igrači nakon turnira lakše pronaći svoje buduće klubove, u Hrvatskoj ili inozemstvu.

Svaki trener ima neku viziju prioriteta u radu, koja je vaša?

- Najveću važnost poklanjam radu i homogenosti grupe, da su igrači maksimalno motivirani i disciplinirani, da donose brze, ali ispravne odluke. Također da predviđaju situacije na terenu preuzimajući odgovornost i da su vođe na terenu. Ciljevi moraju biti visoko postavljeni, realni i ostvarivi, a naravno najveća odgovornost je na meni kao treneru.

Koliko je stresan trenerski posao?

- Dosta stresan, ali kad bolje razmislite, što nam se najgore može dogoditi? Otkaz? Mislim da to i nije najstrašnija stvar na svijetu, kovčezi trenera su stalno spremni (uz smijeh). Stres je posebno naglašen na visokom nivou gdje mediji, javnost i navijači pa i vodstvo kluba „uzmu trenera na zub“, raspravlja se o otkazu i to dodatno produbljuje stresnost situacije.

Trenutni primjer je Slaven Bilić koji je lani imao vrhunsku sezonu sa West Hamom, a ove sezone ne ide rezultatski dobro. Uvjeran sam da će jednom dobrom utakmicom i pobjedom krenuti pozitivan niz i da će se još dugo zadržati u West Hamu te i u budućnosti boriti za vrh Premiershipa.

Koja je Vaša metodologija rada na treninzima?

- Temelji se na radu s loptom, na podizanju kondicijske spremne, tehničkoj i taktičkoj usavršavanju.

Koga biste izdvojili kao svog trenerskog uzora?

- Slaven Bilić i Carlo Ancelotti su mi omiljeni treneri jer osim što im momčadi igraju odličan nogomet i postižu vrhunske rezultate, obojica imaju odličan odnos s igračima. Osim njih, moram istaknuti i Ivana Jurića, koji je s malim klubom u Italiji osvojio seriju B i izazvao ogroman interes klubova serije A, što je nakraju rezultiralo preuzimanjem Genoe.“ – zaključio je jedan iz garde mladih hrvatskih stručnjaka, Ivica Landeka.

ŽENSKI JE NOGOMET VRLO POPULARAN U SVIJETU. KAKAV MU JE STATUS U HRVATSKOJ PITALI SMO, IZMEĐU OSTALOG, IVU LANDEKU, KAPETANICU REPREZENTACIJE

STEREOTIPA O ŽENSKOM NOGOMETU NEMA U INOZEMSTVU

Foto: Iva Landeka - privatni album

U svijetu nogometa ženska populacija je sve aktivnija. Dijelom je to zbog kontinuiteta politike promocije ženskog nogometa u FIFA-i i UEFA-i. Postoje zemlje, primjerice Francuska, Njemačka, Engleska, SAD, Brazil i drugdje, gdje su iznimno praćena, na stadionu i u medijima, prvenstva za žene. Kakvo je trenutno stanje u Hrvatskoj, razvija li se ženski nogomet, uz ostalo pitali smo Ivu Landeka, kapetanicu ženske nogometne reprezentacije...

Za početak, možete li nam ispričati Vaše nogometne početke, i dakako, odati

zašto baš nogomet?

- Odrasla sam u malom selu Rastovača, nedaleko Posušja, u Bosni i Hercegovini, gdje su odrasli, a samim time i djeca bili vrlo aktivni sportaši. Nogomet je kod većine nas bio glavna zanimacija i njemu se oduvijek pridavala velika važnost. Vikendima, kad bi se igrale utakmice ili održavali turniri, mi djeca smo uvijek putovali zajedno sa svojim roditeljima. Slijedom takvih događanja i ja sam polako ulazila u nogometne vode, bez razmišljanja o drugim sportovima ili zanimanjima kojima bi se mogla baviti djevojčica poput mene. Niti u jednom

trenutku života nisam dvojila želim li svoju budućnost posvetiti upravo nogometu."

Zgodno. U kojem klubu trenutno igrate?

- Ljetos sam potpisala ugovor za švedskog prvaka FC Rosengard iz Malmöa u Švedskoj."

Što Vas najviše motivira u bavljenju ovim sportom?

- Najviše me motivira činjenica da bez obzira koliko sam toga prošla, još uvijek imam ciljeve koje želim ostvariti u budućnosti. Motivirajuće je kad dobiješ

priliku za dokazivanjem i na taj način se približiš svome cilju. Neovisno, radi li se pritom o rezultatu, osobnom napretku ili prelasku u novi klub.

Biti kapetanicom hrvatske reprezentacije posebna je čast?

- To je uistinu veliko priznanje koje ti dodjeljuju suigračice i treneri. A kad si kapetan reprezentacije s kojom predstavljaš svoju državu i više je nego čast. Naravno da takva uloga sa sobom nosi i veliku odgovornost. Kapetan je osoba koja bi trebala održavati sklad unutar ekipe i pobrinuti se da komunikacija i odnos igračica s trenerima budu na visokoj razini.

U ženskoj reprezentaciji stvari su još i posebnije jer se kao kapetanica trebam baviti i drugim stvarima, koje i nisu dio mog posla kao igračice. Ali kako vrijeme prolazi, navikla sam se na takav način rada i te stvari su mi sad normalnost."

Koji su najčešći stereotipi i predrasude s kojima se susrećete kao nogometašica?

- Što se tiče predrasuda, moram priznati da o toj temi razgovaram samo s ljudima i novinarima s naših prostora. Uvijek se vrti ista priča kako je nogomet muški sport i da je pregrub za žene. Pojam nogometašica često se poistovjećuje sa djevojkama koje su manje atraktivne ili se ponašaju poput muškaraca. Mislim da javnost uspoređuje ženski s muškim nogometom, često se može čuti da je ženski nogomet prespor jer žene nisu fizički jednako dominantne kao muškarci.

Ženski nogomet je u svijetu sasvim uobičajena stvar pa se u komunikaciji s ljudima i u javnosti, uopće ne spominju teme i dileme takve prirode. Naravno, bit će potrebno još izvjesno vrijeme, da se na nogomet, diljem svijeta, počne gledati kao na sport kojim se ravnopravno bave i žene i muškarci."

Po Vašem mišljenju, što je potrebno da bi se popravilo trenutno stanje u ženskom nogometu i čime bi postao popularniji gledateljima?

- Za popularizaciju ženskog nogometa potrebno je na prvom mjestu imati podršku države i gradova. Klubovi bi bili bolje strukturirani, više praćeni i rad bi bio znatno kvalitetniji. Mislim da je to primarna stvar koju treba mijenjati, a samim time bi i mediji bili više zainteresirani ili čak „prisiljeni“ prenositi više informacija o ženskom

nogometu. U kojoj mjeri je naša ženska reprezentacija medijski popraćena, govori i sama činjenica, da je na našoj nacionalnoj televiziji prava rijetkost čuti kada ženska nogometna reprezentacija igra kvalifikacijsku utakmicu."

Možete li napraviti usporedbu ženskog nogometa u Hrvatskoj i Europi?

- Obzirom da već nekoliko godina igram u inozemstvu, onda možda i nemam pravi uvid u ženski nogomet u Hrvatskoj, stoga mogu pričati samo ono što čujem od drugih. Vani je sve organiziranije. Klubovi imaju dugoročne planove koji su pripremljeni na temeljit način. U klubove se više ulaže, a javnost

Foto: Iva Landeka - privatni album

ima potpuno drugačiji pristup prema ženskom nogometu, za razliku od situacije kod nas. Igračice igraju za klubove koji su njihovi poslodavci, pristup je profesionalan i od igračica se očekuje da budu uspješne.

U Hrvatskoj je ženski nogomet još uvijek na amaterskoj razini pa je teško očekivati

profesionalizam kod igračica. Obzirom da sam igrala i u Hrvatskoj, znam da igračice nisu pravilno sportski odgojene i nemaju usvojene sportske navike, što se kasnije preslikava i na uspjeh kluba."

Kakvu onda budućnost ženskog nogometa vidite u Hrvatskoj?

- Ženski nogomet u Hrvatskoj još uvijek je u problemima, prvenstveno onim financijskim. Većina se klubova mukotrpno bori za minimalna financijska sredstva, kako bi na taj način barem omogućili putovanja za odigravanje gostujućih utakmica. Ne znam koliko dugo, takav način poslovanja može opstati i koliko on uopće ima smisla. Nasreću, zadnjih nekoliko godina počeli su se organizirati kampovi za djevojčice u većim hrvatskim gradovima, koje vode kompetentni i motivirani ljudi.

Vjerujem, da će takvi kampovi uroditi plodom ako se nastavi dugoročno raditi s djevojkama i na taj način bi ženski nogomet postao učestalijom temom hrvatske javnosti."

Kolika su odricanja potrebna za bavljenje nogometom?

- Mnogo odricanja. Sportaš živi ipak drugačijim načinom života od svojih prijatelja. Moraš biti spreman na činjenicu da nećeš imati toliko slobodnog vremena, da vikendima kad imaš utakmice, ne možeš izlaziti van, da ćeš svoju obitelj vidati dvaput, triput godišnje ili da nećeš prisustvovati mnogim važnim događajima svoje obitelji i prijatelja. Pravi sportaš mora uz sve to, odreći se i svojih navika, koje im ne pristaju jer ih druga djeca smatraju uzorom."

Uz karijeru nogometašice, Vi i studirate. Koja je uloga obrazovanja u Vašem životu?

- Trenutno pišem završni rad, a s ispitima i praksom sam gotova. Studirala sam Poslovnu ekonomiju u njemačkom gradu Jeni, gdje sam donedavno i igrala. Obrazovanje u mom životu ima iznimno važnu ulogu. Osjećam se zadovoljnijom kad posjedujem znanja i vještine iz drugih područja života, koje možda uz nogomet ne bih imala prilike naučiti. "

Na kraju recite nam, da niste nogometašica, bili biste ...?

- Možda tenisačica..." - uz smijeh zaključila je Iva Landeka.

SVI ZNAJU MACU MARADONU, ALI...

U četvrt stoljeća postojanja hrvatske države nogomet se isprofilirao kao njezin najbolji veleposlanik. Razložno. Na FIFA-inoj rang-listi najboljih reprezentacija Hrvatska je kontinuirano među 20 najboljih (a koncem 1998. bila je i treća na svijetu). Prevladava mišljenje kako upravo kroz nogometnu reprezentaciju Hrvati najlakše ispoljavaju svoj nacionalni identitet.

Pritom valja naglasiti: radi se isključivo o muškoj reprezentaciji! A što je sa ženskom inačicom? Nažalost, ženski nogomet u Hrvatskoj ima tretman – ekstremnih sportova, uz koji se vežu samo rijetki entuzijasti i fanatici.

Asocijacija na ženski nogomet u Republici Hrvatskoj je **Maca Maradona**. Legendarna Marija Matuzić i danas igra nogomet. S 56 godina nastupa za ekipu Pregrade. U karijeri, koja traje od 1973., Maca Maradona postigla je preko 1 500 golova. Nadimak je dobila još 80-ih godina prošlog stoljeća, na jednom turniru u Italiji. Igrala je za dvije reprezentacije (jugoslavensku i hrvatsku) te pet klubova (Loto, Zagreb, Sloboda 78, Agram i Pregrada). Završila je i trenerski seminar.

Propale su države, promijenili se društveni sistemi, a nogometni je sport evoluirao. Jedino Marija Matuzić još uvijek igra taj i takav – ženski nogomet. Čak 32 godine provela je u klubu, koji se danas zove Dinamo (prijašnji su mu nazivi Sloboda 78, odnosno Maksimir). Svjetski raritet i podatak za Guinnessovu knjigu rekorda.

Zašto se ženski nogomet nije popularizirao u Hrvatskoj, unatoč legendi o Maci Maradoni? Radi se vjerojatno o sociološkom fenomenu. Hrvati žene čudno gledaju i na tribinama nogometnih stadiona, a kamoli na terenu. Sumnjičavi su i prema ženama u dresu nogometnog suca. Zapravo, žene u nogometu otprilike su ekvivalent muškarcima koji peku kolače!

Mediji ženski nogomet tretiraju slabo

ili nikako. Mnogi ljudi uopće nemaju spoznaju da u obitelji GNK Dinamo postoji ženska ekipa. Za razliku od vršnjaka, koji zaposjedaju novinske naslovnice, voze "bijesne" automobile i žive izvan konteksta hrvatske zbilje, nogometašice Dinama zarađuju mjesečno 300 do 400 kuna!?

Ono što je Dinamo u muškom, Osijek je u ženskom nogometu. Osječanke su osvojile dvadeset titula od osamostaljenja Hrvatske. Posljednjih deset u nizu. No, niti ondje financijska situacija nije značajno bolja. Najplaćenija igračica ima plaću od 2 000 kuna. Dakle, niti najbolje hrvatske nogometašice od najdraže igre, ne mogu živjeti!

Zvuči grubo, ali iluzorno je očekivati populariziranje ženskog nogometa u Hrvatskoj.

- **Meni je uvijek bilo lakše suditi vani nego u Hrvatskoj** – govori Marija Damjanović, sutkinja i instruktorica ženskog nogometa u HNS-u. Na ovdašnjim travnjacima i tribinama akteri dožive kulturološki šok kad vide da u utakmici (posebice muškoj) sudjeluje žena. No, spolna diskriminacija nije samo privilegij nogometnog sporta. Dojam je kako se žene na hrvatskim prostorima još nisu izborile za ravnopravnost. Dovoljno je konstatirati brojnost zastupnica u parlamentu.

Konačno, rezultati hrvatskih sportašica uglavnom se svode na individualne dosege, nerijetko kao zasebni, obiteljski projekti. Izvan sustava i strategije. Primjeri Janice Kostelić, Blanke Vlašić, Sandre Perković, sestara Zaninović ili Sare Kolak, samo potvrđuju uvriježeno razmišljanje.

Istovremeno, ženski nogomet FIFA proklamira kao sport 21. stoljeća! U Hrvatskom nogometnom savezu tvrde kako o ženskom nogometu skrbe – u okviru

Izvor: Facebook

Izvor: Facebook

svojih mogućnosti. Ma što god to značilo. Na službenoj stranici HNS-a sporadično se pojavljuju vijesti o aktivnostima u ženskom segmentu nogometnog sporta. Konkretno: "Hrvatski nogometni savez veliku pažnju usmjerava na razvoj i promociju ženskog nogometa kako diljem Hrvatske tako i šire te stoga ulaže u brojne Festivale nogometa i Dnevne kampove nogometnih središta za mlade nogometašice. HNS klubove, sudionike Festivala oprema loptama, majicama, kapicama, mrežama, pumpama i ostalom opremom.

Također, Dnevni kampovi jedan su od važnih projekata za promociju ženskog nogometa te edukaciju i razvoj mladih nogometašica. Isti su organizirani od strane regionalnih instruktora po njihovim regijama.

Održavanja Festivala i Kampova ima za cilj razvoj i edukaciju mladih nogometašica, unaprjeđenje njihovih sposobnosti kroz vježbe, treninge i utakmice, uvođenje u više razine trenažnih procesa, usavršavanje igre, razvoj sportske kulture, kolegijalnosti, suradnje, podizanje razine obrazovanja, smanjenje različitosti, stvaranje vrijednosti, a sve, također, i u vidu promocije ženskog nogometa, kao i stvaranje šire baze igračkog kadra za potrebe klubova, ali i reprezentacija."

Dobro zvuči. Pomalo znanstveno. Ali, prva asocijacija na ženski nogomet u Hrvatskoj i dalje je Maca Maradona.

UZ POČETAK JOŠ JEDNA UZBUĐLJIVA FUTSAL SEZONA

MOŽE LI ITKO ZAUUSTAVITI NACIONAL?

Počelo je Prvenstvo Hrvatske u malom nogometu. Na startu natjecanja postoji samo jedno intrigantno pitanje: može li itko zaustaviti dominaciju zagrebačkog Nacionala? Ovoga trenutka odgovor je poprilično izvjestan. I – negativan!

Splitski je Tommy prošle sezone bio posve blizu cilja. Ugrabili su Splićani malonogometni Kup, usred Zagreba. No, u finalnoj seriji za naslov prvaka Nacional je dobio – 3:1 i treću godinu zaredom sačuvao titulu.

A Tommy je doista izgledao moćno. Ivo Zoković i ostali splitski malonogometni neimari angažirali su čak trojicu Brazilaca. Dres Tommyja nosili su Neto, Genario i Davi Trindade, Brazilac s talijanskom putovnicom. Posebna je atrakcija bio 34-godišnji Neto, bivši kapetan Brazila i najbolji igrač Svjetskog prvenstva 2012. Neto se doista pokazao igračem koji čini razliku. Ali, u konačnom obračunu niti Brazilci niti domaće vedete (Suton, Jelovčić, Bajrušević, Grcić...) nisu uspjeli srušiti Nacional.

Na kraju sezone Brazilci su napustili Tommy, a reprezentativac Franco Jelovčić preselio je u svlačionicu Nacionala. Istovremeno, s kartom u jednom pravcu, ali u suprotnom smjeru, krenuo je vratar Žarko Luketin.

Splitski klub napustili su i trener Mladen Perica – Štrla (prešao je u Vrgorac) te pomoćnik mu Alen Delpont. Kao novog trenera Tommy je predstavio Victora Acostu, 51-godišnjeg Brazilca s španjolskom putovnicom. Prije dolaska u Split, Acosta je imao zapažene rezultate u Japanu, gdje je vodio Nagoya Oceans. Osvojio je tri nacionalna prvenstva i Azijski kup (pandan europskoj Ligi prvaka).

Međutim neposredno po dolasku Acoste, Tommy su napustila još petorica igrača: Dean Banić, Josip Juretić, Ivan Gotovac, Igor i Ivor Šuljić. U šturom priopćenju nakon raskida suradnje pisalo je: "Temeljem profesionalnog odnosa kakvog zahtjeva trener Victor Acosta, navedeni

igrači zbog radnih, studentskih ili osobnih obveza nažalost nisu bili u mogućnosti sudjelovati u takvom profesionalnom pristupu te je suradnja sporazumno prekinuta."

Suradnja je de facto prestala, a da nije niti konzumirana. Naime, Banić, Juretić i braća Šuljić nisu odigrali nijednu službenu utakmicu za Split Tommy.

Uz Luketina, Splićane su u prijelaznom roku pojačali Ante Crnjac i Ante Čorluka, te povratnik iz Italije (Cagliari), hrvatski reprezentativac Saša Babić.

Igračke migracije još su bile intenzivnije u Nacionalu. Nakon Luketina, momčad prvaka napustio je i slovenski reprezentativac Igor Osredkar. Vratio se u makarsko Novo vrijeme, klub iz kojega je i stigao u Zagreb. Odlazak Mladena Kocića spominjao se još prošle zime. Ponajbolji srpski igrač preselio je u svlačionicu ruskog Tyumena, gdje će igrati u jednoj od najjačih svjetskih liga.

No, voditelj i predsjednik Nacionala Ivica Đolo predstavio je nekolicinu novih igrača. U prvom valu stigli su Franko Bilić, Kristijan Postružin i Franco Jelovčić. Potom i Silvio Toth. A onda je Đolo angažirao i nekoliko internacionalnih imena. Prvo je potpisao Amadeu Fernandes da Silva Sobrinho, 26-godišnji Brazilac s azerbajdžanskom putovnicom (i tamošnji reprezentativac). On igra na poziciji središnjeg braniča (koje je protekle sezone "držao" Osredkar). Potom je stigao i Rok Mordej, stožerni igrač slovenske reprezentacije. Te naposljetku još jedan naturalizirani reprezentativac Azerbajdžana, brazilskih korijena – Rafael da Costa. Po vokaciji, obrambeni igrač.

Igrački roster Nacionala nudi uvjerenje kako će aktualni prvak i u novom prvenstvu biti glavni favorit za naslov. No, nema dvojbe da menadžment Nacionala želi iskorak u Europi. Plasman u Elitnu rundu nameće se kao imperativ, a nakon toga sve je u „Božjim rukama“.

Koliko Nacional odskače od hrvatske malonogometne zbilje bilo je razvidno još

prošle sezone kada je Ivica Đolo odaslao pismo namjere madridskom Interu za igrača po imenu Ricardo Filipe da Silva Braga. U svijetu malog nogometa mali Ricardo iliti Ricardinho ima status Lionela Messija. Za spomenutog je Portugalca Nacional španjolskom Interu ponudio milijun eura odštete, a igraču 500.000 po sezoni, kroz četverogodišnji ugovor! Radi se dakle o tri milijuna eura, odnosno najvećem transferu u povijesti malog nogometa!

No, ekonomska logika ostala je upitnom. Kako klub bez sponzora, na gospodarski devastiranom terenu, može povratiti uložena sredstva? Pola milijuna eura (po sezoni) Portugalcu nisu mogli ponuditi niti ruski malonogometni oligarsi niti španjolski futsal menadžeri. U Interu Ricardinho zarađuje po sezoni – 300.000 eura.

Đolo i Nacional dobili su iz Madrida odbijenicu, ali u analima hrvatskog malog nogometa ostati će zabilježena priča o jednom nestvarnom i nerealiziranom transferu. Na uvjetima koje je ponudio malonogometnom Messiju, Nacionalu bi pozavidio i Zdravko Mamić. Bivši izvršni predsjednik GNK Dinamo nijednog od svojih Portugalaca nije toliko platio. Ostali pak hrvatski prvoligaši, svote iz Nacionalove ponude upućene Madridanima, mogu samo sanjati.

Ali, Nacional je u hrvatskom malom nogometu, pa i šire – "čuđenje u svijetu". Realnost Prve HMNL zapravo je priča o Solinu. Objavom na Facebooku (25. rujna), solinski hakleri dirljivim su se pismom oprostili od Bilankuše (omiljene dvorane) i najavili kako se nakon 35 godina gasi MNK Solin. Uz patetični zaključak: bilo je lipo dok je trajalo.

Samo pet dana kasnije obrat situacije. S happy end-om. Gradske su strukture obećale pomoć, igrači će nastupati bez naknade, a traže se i sponzori. Malonogometni život u Solinu ide dalje...

TRAGIČNA SUDBINA JEDNOG OD
NAJOMILJENIJIH ZAGREBAČKIH
NOGOMETAŠA POTRESLA JE SVE
LJUBITELJE NOGOMETA

ODLAZAK DOBROG DUHA LEGENDARNE GENERACIJE PJESNIKA

Koka je otišao... Tog ponedjeljka, 5. rujna ujutro, tužna se vijest brzo proširila među Zagrepčancima. Poglavito druckerima Nogometnog kluba Zagreb. Željko Smolek bio je stožerni igrač legendarne generacije "zagrebaša".

Franjo Horvat, Celestin Gašparini, Branko Tucak, Branimir Antolić, Veljko Ivanišević, Atif Lipovac, Mijo Markulin (Božo Bakota), Zvonko Čopor, Pero Močibob (Hajrudin Hušidić), Drago Rukljač i Željko Smolek! To je momčad Zagreba, kojoj pripada počasno mjesto u povijesti zagrebačkog i hrvatskog nogometa. Bila je srijeda, 19. srpnja 1973. kada se na maksimirskom stadionu okupilo 64.168 ljudi. Nikada prije i nikada poslije nije bilo toliko navijača na najvećem hrvatskom stadionu. A igrali su Zagreb i Osijek. Utakmicu za plasman u Prvu (jugoslavensku) ligu. Toga dana opustile su i zagrebačke i osječke ulice. Prema procjenama kroničara iz tog doba, čak je 25 tisuća Osječana stiglo u Maksimir. Nikada ih toliko

nije "emigriralo" zbog nogometne utakmice.

Nakon osječkog susreta, bez golova, u maksimirskih devedeset minuta rezultat je bio 2:2. Tek boljim izvođenjem jedanaesteraca (4:3) Zagrepčani su izborili elitni status. U dramatičnoj utakmici kakvih se ne bi posramile niti najveće lige svijeta.

Koka je bio domaći dečko. Purger. Rođen u Trnju. Nogometnu karijeru započeo je u Kemičaru. Dvije startne sezone. Sljedećih petnaest (od 1969. do 1984.) proveo je u Kranjčevićевой ulici. Kao lijevo krilo. Bio je vižljast, brz, odlične tehnike, preciznog centaršuta (kojim je proslavio centarfore "bijelih", poput Močiboba, Hušidića i Kovačića). - Driblao je u sprintu. Imao je fascinantnu startnu brzinu. Od današnjih igrača mogao bih ga usporediti s Pjacom – prisjeća se kapetan Zagreba iz "zlatne generacije", Drago Rukljač. Nakon igračke (670 utakmica za Zagreb), Željko Smolek ostvario

je i trenersku te dužnosničku karijeru. Bio je sportski direktor NK Zagreb. Sveukupno je proveo među "zagrebašima" 35 godina. Praktički – cijeli život!

Između Dinama i Zagreba nikada nije postojao naglašeni rivalitet. Stoga, nikada i nije postojao istinski zagrebački derbi. No, egzistirala je sintagma, koja je najizravnije pojašnjavala zbiljnost zagrebačke nogometne scene: za Dinamo se navija, a Zagreb se voli!

Stoga većina zagrebaša nikada nije težila transferu u Maksimir. Pa, tako niti Željko Smolek (kapetan i playmaker Drago Rukljač završio je npr. u Hajduku). Štoviše, bilo je migracija iz Maksimira u Kranjčevićevu (Marijan Čerček, Damir Valec, Zdenko Kafka, Milan Šarović, Ivica Poljak). Bilo je to vrijeme nogometnog romantizma, teško objašnjivog i usporedivog s današnjim poimanjima. - Prisjećanje na Koku Smoleka u meni budi strast, koju smo svi živjeli

zajedno s nogometnom igrom. Došli smo gotovo zajedno u Zagreb. Proveli smo u tom klubu lijepu i bezbrižnu mladost, igrajući nogomet, kojega smo svi beskrajno voljeli. Koka i ja funkcionirali smo po lijevoj strani. On u napadu, ispred mene. Od prvog trenutka smo – “kliknuli”. Teško je stoga danas prihvatiti spoznaju da Koke više nema. S njim kao da je otišao i dio te naše prekrasne mladosti – neutješno je konstatirao Branko Tucak, nekadašnji lijevi bek Zagreba.

Željko Smolek otišao je na pomalo bizaran način. Prve dane rujna provodio je u obiteljskoj vikendici na Pagu...

- Željka je u nedjelju ubola osa. U usnicu. Unatoč nagovaranjima supruge nije odmah potražio liječničku pomoć. Tek kad ga je supruga nakon 20-ak minuta našla bez svijesti pozvala je hitnu pomoć i Koka je prebačen u zadarsku bolnicu. Liječnici su se cijelu noć borili za njegov život. Reakcija na alergiju od uboda ose pokazala se smrtonosnom. Nažalost, u ponedjeljak ujutro njegov nam je sin javio da je naš Koka umro – ispričao je sekvencu, kako je doznao za tragičnu vijest, Smolekov

dugogodišnji suigrač i prijatelj, Josip Čop.

Smrt Željka Smoleka barem nakratko ujedinila je “zagrebaše”. Na komemoraciju nekadašnjem igraču Zagreba pristigli su brojni štovatelji, ali i bivši suradnici, koji desetak godina nisu kročili u Kranjčevićevu.

- Moja se generacija raspala kao škvadra. Ne sastajemo se. Ne družimo se. Ne dolazimo na utakmice voljenog kluba. Zagreb je nekoć bio treći hrvatski klub, iza Dinama i Hajduka. Vizija aktualnog vodstva

udaljila nas je od kluba. Ne osjećamo pripadnost. Promijenjeni su i boja i grb. Zagreb nikada nije bio crveni. Naša je boja oduvijek bila bijela. Najgore je, što taj klub više nikoga ne zanima. Pa, mi smo svojevremeno imali više navijača u Drugoj ligi nego Dinamo u Maksimiru. No, tada su za Zagreb igrali isključivo domaći dečki – s Trešnjevke, iz Trnja, Dubrave. Nogometni klub Zagreb u vrijeme moje generacije bio je simbol grada – kazao je Željko Smolek u jednom od svojih posljednjih intervjua.

Izvor: Nogometni leksikon

NOGOMETNI SAJAM

WWW.FOOTBALLFEST.EU

BUBBLE FOOTBALL

PLAYSTATION TURNIR

NOGOMETNI BILJAR

OSVOJI
PUT NA EL CLASICO

...I JOŠ PUNO TOGA!

27.-30.10.

ULAZ: 20KN
OD 10 DO 21 SAT

ZAGREBAČKI VELESAJAM

zastani

NA CVJETNOM TRGU 15. 10. 2016. OD 10 DO 14 SATI

SVE za NJU

OBIJEŽAVANJE MEĐUNARODNOG MJESECA BORBE PROTIV RAKA DOJKE